Официален вестник на Европейския съюз

C 263

Издание на български език

Информация и известия

Година 62

5 август 2019 г.

Съдържание

IV *Информация*

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 263/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

Общ съд

2019/C 263/02 Определяне на съдия, заместващ възпрепятстван да изпълнява функциите си съдия 2

V *Становища*

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 263/03 Дело C-38/17: Решение на Съда (седми състав) от 5 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Budai Központi Kerületi Bíróság — Унгария) — GT/HS (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Член 4, параграф 2 — Член 6, параграф 1 — Договор за заем, сключен в чуждестранна валута — Съобщаване на потребителя, след сключването на договора, на обменния курс, приложим към предоставената в национална валута сума) 3

BG

2019/C 263/04 Дело C-628/17: Решение на Съда (пети състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A. (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители — Понятие за агресивна търговска практика — Задължение на потребителя да вземе окончателно решение относно сделката в присъствието на куриера, доставящ общите условия на договора) 4

2019/C 263/05 Дело C-634/17: Решение на Съда (пети състав) от 23 май 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Oldenburg — Германия) — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Преюдициално запитване — Околна среда — Превози на отпадъци в рамките на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1013/2006 — Член 1, параграф 3, буква г) — Приложно поле — Регламент (ЕО) № 1069/2009 — Превоз на странични животински продукти) 5

2019/C 263/06 Дело C-646/17: Решение на Съда (първи състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Brindisi — Италия) — Наказателно производство срещу Gianluca Moro (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Член 6, параграф 4 — Право на информация относно обвинението — Уведомяване за всякакви промени в предоставената информация, когато това е необходимо, за да се гарантира справедливостта на производството — Промяна в правната квалификация на деянието, за което е повдигнато обвинението — Невъзможност обвиняемият да поиска в хода на съдебното заседание делото да бъде решено със споразумението, предвидено в националното право — Разлика в случай на промяна във фактите, на които се основава обвинението). 6

2019/C 263/07 Дело C-658/17: Решение на Съда (първи състав) от 23 май 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Полша) — производство по жалба на WB (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 650/2012 — Член 3, параграф 1, букви ж) и и) — Понятието „решение“ в областта на наследяването — Понятието „автентичен акт“ в областта на наследяването — Правна квалификация на националния акт за удостоверяване на наследствени права — Член 3, параграф 2 — Понятието „съд“— Липса на уведомление до Европейската комисия от държавата членка за това, че нотариусите са извънсъдебни органи, упражняващи съдебни функции като съдилища) 6

2019/C 263/08 Дело C-664/17: Решение на Съда (трети състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Areios Pagos — Гърция) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos и др. (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Приложно поле — Прехвърляне на част от предприятие — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие „прехвърляне“— Понятие „стопански субект“— Прехвърляне на част от стопанската дейност на дружество майка на новосъздадено дъщерно дружество — Идентичност — Самостоятелност — Продължаване на извършвана стопанска дейност — Критерий за устойчивост на продължавана да бъде извършвана стопанска дейност — Използване на производствени фактори на трети лица — Намерение за ликвидация на прехвърления субект) 7

2019/C 263/09 Дело C-705/17: Решение на Съда (пети състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Svea hovrätt — Швеция) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson (Преюдициално запитване — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 4, параграф 1, буква б) — Вероятност от объркване — Цялостно впечатление — По-ранна марка, регистрирана с декларация за отказ — Последици от този отказ за обхвата на защитата на по-ранната марка) 8

2019/C 263/10 Дело C-720/17: Решение на Съда (пети състав) от 23 май 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика относно убежището — Субсидиарна закрила — Директива 2011/95/ЕС — Член 19 — Отнемане на статут на субсидиарна закрила — Грешка на администрацията относно фактическите обстоятелства) 9

2019/C 263/11 Дело C-22/18: Решение на Съда (трети състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Darmstadt — Германия) — TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V. (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Членове 18, 21 и 165 ДФЕС — Правила на спортна федерация — Участие на спортист аматьор, който е гражданин на една държава членка, в национален шампионат на друга държава членка — Различно третиране поради гражданството — Ограничаване на свободното движение) 10

2019/C 263/12 Дело C-33/18: Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Cour du travail de Liège — Белгия) — V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL (Преюдициално запитване — Координиране на системите за социална сигурност — Работници мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Преходни разпоредби — Член 87, параграф 8 — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 14в, буква б) — Работник, упражняващ дейност като нает и дейност като самостоятелно зает в различни държави членки — Дерогация от принципа за прилагане само на едно национално законодателство — Двойно осигуряване — Подаване на искане за подчиняване на законодателството, приложимо съгласно Регламент № 883/2004) 10

2019/C 263/13 Дело C-43/18: Решение на Съда (първи състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Регион Брюксел-столица (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Наредба — Определяне на специална защитена зона в съответствие с Директива 92/43/ЕИО — Установяване на цели за опазване, както и на някои превантивни мерки — Понятие „планове и програми"— Задължение за извършване на екологична оценка) 11

2019/C 263/14 Дело C-58/18: Решение на Съда (първи състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Justice de Paix du canton de Visé — Белгия) — Michel Schyns/Belfius Banque SA (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2008/48/ЕО — Преддоговорни задължения — Член 5, параграф 6 — Задължение за кредитора да се стреми да предложи най-адаптирания кредит — Член 8, параграф 1 — Задължение за кредитора да се въздържи от сключване на договор за заем, ако се съмнява в кредитоспособността на потребителя — Задължение за кредитора да прецени дали е уместно да предостави кредита) 12

2019/C 263/15 Дело C-142/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Член 2, буква в) — Понятие „електронна съобщителна услуга"— Пренасяне на сигнали — Услуга за интернет телефония (VoIP) към фиксирани или мобилни телефонни номера — Услуга SkypeOut) 13

2019/C 263/16 Дело C-185/18: Решение на Съда (шести състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 401 — Принцип на данъчен неутралитет — Придобиване, което предприятие извършва от частни лица, на стоки с високо съдържание на злато или други благородни метали с цел препродажба — Данък върху прехвърлянето на имущество) 13

2019/C 263/17 Дело C-193/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Германия) — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Член 2, буква в) — Понятие „електронна съобщителна услуга"— Пренасяне на сигнали — Услуга за електронна поща по интернет — Услуга Gmail) 14

2019/C 263/18 Дело C-223/18 P: Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. — Deichmann SE/EUIPO, Munich, SL (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Производство по отмяна — Фигуративна марка, изобразяваща кръст върху страна на спортна обувка — Отхвърляне на молбата за отмяна) 15

2019/C 263/19 Дело C-264/18: Решение на Съда (пети състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad (Преюдициално запитване — Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги — Директива 2014/24/ЕС — Член 10, буква в) и буква г), подточки i), ii) и v) — Валидност — Приложно поле — Изключване на арбитражните, помирителните и някои други правни услуги — Принципи на равно третиране и на субсидиарност — Членове 49 и 56 ДФЕС) 16

2019/C 263/20 Дело C-317/18: Решение на Съда (осми състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Португалия) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão (Преюдициално запитване — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляния на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие „работник или служител“— Съществени промени в условията на труд в ущърб на работника или служителя) 16

2019/C 263/21 Дело C-321/18: Решение на Съда (първи състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Terre wallonne ASBL/Валонски регион (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Наредба — Установяване на цели за опазване за мрежата „Натура 2000“ в съответствие с Директива 92/43/ЕИО — Понятие „планове и програми“— Задължение за извършване на екологична оценка) 17

2019/C 263/22 Дело C-361/18: Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Szekszárdi Járásbíróság — Унгария) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 66 — Приложно поле ratione temporis — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Приложно поле ratione materiae — Граждански и търговски дела — Член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Изключени области — Имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения — Член 54 — Искане за издаване на удостоверението, удостоверяващо, че решението, постановено от съда по произход, е изпълняемо — Съдебно решение относно вземане, произтичащо от прекратяването на режим на имуществени отношения от връзка на фактическо съжителство) 18

2019/C 263/23 Дело C-420/18: Решение на Съда (втори състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Нидерландия) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 9 и 10 — Данъчнозадължено лице — Икономическа дейност, която се извършва „независимо“— Понятие — Дейност като член на надзорния съвет на фондация) 19

2019/C 263/24 Дело C-503/18 P: Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. — Inge Barnett/Европейски икономически и социален комитет (Обжалване — Публична служба — Длъжностно лице — Пенсия за осигурителен стаж — Ранно пенсиониране без намаляване на пенсионните права — Правилник за длъжностните лица на Европейския съюз — Член 9, параграф 2 от приложение VIII — Общи разпоредби за изпълнение — Интерес на службата — Решение, прието в изпълнение на решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз — Член 266 ДФЕС — Сила на пресъдено нещо) 20

2019/C 263/25 Дело C-505/18: Решение на Съда (пети състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Решение 2009/402/ЕО — Планове за действие в извънредни ситуации в сектора на плодовете и зеленчуците, приведени в действие от Френската република — Констатиране на несъвместимост на помощта — Разпореждане за възстановяване — Приложно поле на решението — Земеделски икономически комитети) 20

2019/C 263/26 Съединени дела C-508/18 и C-82/19 PPU: Решение на Съда (голям състав) от 27 май 2019 г. (преюдициално запитване от Supreme Court, High Court) — Ирландия) — Изпълнение на европейски заповеди за арест, издадени срещу OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU) (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие „издаващ съдебен орган“— Европейска заповед за арест, издадена от прокуратура на държава членка — Статут — Съществуване на връзка на подчиненост по отношение на орган на изпълнителната власт — Правомощие на министъра на правосъдието да дава конкретно указание — Липса на гаранция за независимост) 21

2019/C 263/27 Дело C-509/18: Решение на Съда (голям състав) от 27 май 2019 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу PF (Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие „издаващ съдебен орган“— Европейска заповед за арест, издадена от главния прокурор на държава членка — Статут — Гаранция за независимост) 22

2019/C 263/28 Дело C-10/19: Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 3 януари 2019 г. — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți 23

2019/C 263/29 Дело C-142/19 P: Жалба, подадена на 19 февруари 2019 г. от Dovgan GmbH срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 13 декември 2018 г. по дело T-830/16 — Monolith Frost GmbH/EUIPO 23

2019/C 263/30 Дело C-267/19: Преюдициално запитване от Trgovački sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на 28 март 2019 г. — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o. 25

2019/C 263/31 Дело C-307/19: Преюдициално запитване от Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Хърватия), постъпило на 11 април 2019 г. — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o. 25

2019/C 263/32 Дело C-308/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 15 април 2019 г. — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL 28

2019/C 263/33 Дело C-309/19 P: Жалба, подадена на 15 април 2019 г. от Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 февруари 2019 г. по дело T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Комисия 28

2019/C 263/34 Дело C-323/19: Преюдициално запитване от Trgovački sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на 18 април 2019 г. — Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o. 29

2019/C 263/35 Дело C-344/19: Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 2 май 2019 г. — D. J./Radiotelevizija Slovenija 30

2019/C 263/36 Дело C-346/19: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhofs (Германия), постъпило на 2 май 2019 г. — Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH 31

2019/C 263/37 Дело C-367/19: Преюдициално запитване от Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Словения), постъпило на 8 май 2019 г. — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o. 32

2019/C 263/38 Дело C-420/19: Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 29 май 2019 г. — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ 32

2019/C 263/39 Дело C-453/19 P: Жалба, подадена на 13 юни 2019 г. от Deutschen Lufthansa AG срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 12 април 2019 г. по дело T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Европейска комисия 33

2019/C 263/40 Дело C-458/19 P: Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. от ClientEarth срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 4 април 2019 г. по дело T-108/17, ClientEarth/Комисия 35

2019/C 263/41 Дело C-466/19 P: Жалба, подадена на 18 юни 2019 г. от Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 9 април 2019 г. по дело T-371/17, Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия 36

Общ съд

2019/C 263/42 Дело T-478/16: Решение на Общия съд от 11 юни 2019 г. — Frank/Комисия (Научни изследвания и технологично развитие — Рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014 — 2020 г.) — Покани за представяне на предложения и свързани с тях дейности по работната програма на ЕНС за 2016 г. — Решение на ERCEA за отхвърляне на заявление за отпускане на безвъзмездни средства като неотговарящо на условията за финансиране — Жалба по административен ред до Комисията — Мълчаливо решение за отхвърляне — Частична недопустимост — Изрично решение за отхвърляне — Право на ефективна съдебна защита) 38

2019/C 263/43 Дело T-167/17: Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — RV/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Член 42в от Правилника — Отпуск в интерес на службата — Автоматично пенсиониране — Неподлежащ на обжалване акт — Частична недопустимост — Приложно поле на закона — Служебна проверка — Граматическо, систематично и телеологическо тълкуване) 39

2019/C 263/44 Дело T-248/17: Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — CC/Парламент (Отговорност — Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание EUR/A/151/98 — Грешки, допуснати от Парламента при управлението на списъка с резерви за назначения — Имуществена вреда) 40

2019/C 263/45 Дело T-462/17: Решение на Общия съд от 11 юни 2019 г. — TO/ЕАОС (Публична служба — Договорно наети служители — Срочен трудов договор — Уволнение по време на отпуск по болест — Член 16 от УРДС — Член 48, буква б) от УРДС — Член 26 от Правилника — Обработване на лични данни — Член 84 от УРДС — Психически тормоз) 40

2019/C 263/46 Дело T-583/17: Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC („IOS FINANCE“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „IOS FINANCE“— По-ранна национална фигуративна марка „EOS“— Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 41

2019/C 263/47 Дело T-74/18: Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Porte-affichette pour véhicules) (Промишлен дизайн — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ джоб за информационна табела за превозни средства — Предходен промишлен дизайн — Доказване на оповестяването — Член 7 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Основание за недействителност — Липса на оригиналност — Информиран потребител — Степен на свобода на автора — Липса на различно общо впечатление — Член 6 и член25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002) 42

2019/C 263/48 Дело T-75/18: Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „MANUFACTURE PRIM 1949“— Реално използване на марката — Задължение за мотивиране) . 43

2019/C 263/49 Дело T-138/18: Решение на Общия съд от 11 юни 2019 г. — De Esteban Alonso/Комисия (Публична служба — Бивши длъжностни лица — Разследване на OLAF — Случай „Евростат“— Препращане на национални съдебни органи на информация относно деяния, даващи основания за наказателно преследване — Липса на предварително уведомяване на евентуално засегнатите длъжностни лица — Вреди, за които се твърди, че са претърпени поради поведението на OLAF и на Комисията в хода на производството — Неимуществена, физическа и имуществена вреда — Причинно-следствена връзка) 44

2019/C 263/50 Дело T-291/18: Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Compliant Constructs“— Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 44

2019/C 263/51 Дело T-346/18: Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (VOGUE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „VOGUE“— По-ранна словна марка на Европейския съюз „VOGA“— Спиране на административното производство — Правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) №2868/95 (понастоящем член 71, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625) — Правило 50, параграф 1 от Регламент № 2868/95) . 45

2019/C 263/52 Дело T-357/18: Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) (Марка на европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз HOSPITAL DA LUZ — По-ранна национална фигуративна марка clínica LALUZ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 46

2019/C 263/53 Дело T-392/18: Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — Innocenti/EUIPO — Gemelli (Innocenti) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Innocenti“— По-ранна национална фигуративна марка „i INNOCENTI“— Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 47

2019/C 263/54 Дело T-398/18: Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „DERMÆPIL sugar epil system“— По-ранна национална фигуративна марка „dermépil“— Относително основание за отказ — Реално използване на марката — Член 57, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) №о 207/2009 [понастоящем член 64, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Вероятност от объркване — Член 53, параграф 1, буква а) от Регламент №о 207/2009 [понастоящем член 60, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001] във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от посочения регламент [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001] — Сравнение на стоките) 47

2019/C 263/55 Дело T-449/18: Решение на Общия съд от 6 юни 2019 г. — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Изображение на осмоъгълник) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща осмоъгълник — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 48

2019/C 263/56 Дело T-151/18: Жалба, подадена на 24 юни 2019 г. — VK/Съвет 49

2019/C 263/57 Дело T-317/19: Жалба, подадена на 23 май 2019 г. — AMVAC Netherlands/Комисия 50

2019/C 263/58 Дело T-338/19: Жалба, подадена на 6 юни 2019 г. — UE/Комисия 50

2019/C 263/59 Дело T-345/19: Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Santini/Парламент 51

2019/C 263/60 Дело T-346/19: Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Ceravolo/Парламент 53

2019/C 263/61 Дело T-347/19: Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Falqui/Парламент 54

2019/C 263/62 Дело T-348/19: Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Poggiolini/Парламент 56

2019/C 263/63 Дело T-351/19: Жалба, подадена на 6 юни 2019 г. — Chypre/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927) 56

2019/C 263/64 Дело T-357/19: Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. — Италия/Комисия 57

2019/C 263/65 Дело T-359/19: Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. — Daimler/Комисия 58

2019/C 263/66	Дело T-360/19: Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. — Jalkh/Парламент	60
2019/C 263/67	Дело T-361/19: Жалба, подадена на 16 юни 2019 г. — CF/Парламент	61
2019/C 263/68	Дело T-363/19: Жалба, подадена на 12 юни 2019 г. — Обединено кралство/Комисия	62
2019/C 263/69	Дело T-364/19: Жалба, подадена на 17 юни 2019 г. — Moretti/Парламент	64
2019/C 263/70	Дело T-365/19: Жалба, подадена на 17 юни 2019 г. — Capraro/Парламент	65
2019/C 263/71	Дело T-366/19: Жалба, подадена на 18 юни 2019 г. — Sboarina/Парламент	66
2019/C 263/72	Дело T-370/19: Жалба, подадена на 19 юни 2019 г. — Испания/Комисия	67
2019/C 263/73	Дело T-371/19: Жалба, подадена на 18 юни 2019 г. — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (FAKE DUCK)	68
2019/C 263/74	Дело T-372/19: Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Cellai/Парламент	69
2019/C 263/75	Дело T-373/19: Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Gatti/Праламент	70
2019/C 263/76	Дело T-374/19: Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Wuhrer/Парламент	71
2019/C 263/77	Дело T-376/19: Жалба, подадена на 24 юни 2019 г. — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)	72

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

(2019/C 263/01)

Последна публикация

ОВ C 255, 29.7.2019 г.

Предишни публикации

ОВ C 246, 22.7.2019 г.

ОВ C 238, 15.7.2019 г.

ОВ C 230, 8.7.2019 г.

ОВ C 220, 1.7.2019 г.

ОВ C 213, 24.6.2019 г.

ОВ C 206, 17.6.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

ОБЩ СЪД

Определяне на съдия, заместващ възпрепятстван да изпълнява функциите си съдия

(2019/C 263/02)

1. На 10 юли 2019 г. Общият съд реши, че считано от 27 септември 2019 г., в случаите, предвидени съответно в член 17, параграф 2, второ изречение и член 24, параграф 2, второ изречение от Процедурния правилник на Общия съд, в които съдия е възпрепятстван да изпълнява функциите си, председателят на Общия съд замества възпрепятстваният съдия.

2. Ако председателят на Общия съд е възпрепятстван да изпълнява функциите си, в съответствие с член 11, параграф 1 от Процедурния правилник той възлага на заместник-председателя на Общия съд да го замества.

3. Ако заместник-председателят на Общия съд е възпрепятстван да изпълнява функциите си, председателят на Общия съд възлага да го замества съдия, следвайки реда, установен в член 8 от Процедурния правилник, с изключение на председателите на състави.

4. Ако определеният в съответствие с параграф 3 съдия е възпрепятстван да изпълнява функциите си и делото, по което е обявено такова възпрепятстване, е в областта на публичната служба съгласно дефиницията в решение на Общия съд от 3 юли 2019 година относно критериите за разпределяне на делата между съставите [ОВ C 246, 2019 г., стр. 2] или относно правата на интелектуална собственост по дял IV от Процедурния правилник, следвайки реда, установен в член 8 от Процедурния правилник, председателят на Общия съд възлага на съдия от състав, разглеждащ същия вид дела като състава, към който принадлежи съдията, възпрепятстван да изпълнява функциите си, да замести последния.

5. За да се осигури равномерно разпределяне на работната натовареност, председателят на Общия съд може да се отклони от реда, предвиден в член 8 от Процедурния правилник и упоменат в параграфи 3 и 4 от настоящото решение.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (седми състав) от 5 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Budai Központi Kerületi Bíróság — Унгария) — GT/HS

(Дело C-38/17) ([1])

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Член 4, параграф 2 — Член 6, параграф 1 — Договор за заем, сключен в чуждестранна валута — Съобщаване на потребителя, след сключването на договора, на обменния курс, приложим към предоставената в национална валута сума)

(2019/C 263/03)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budai Központi Kerületi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: GT

Ответник: HS

Диспозитив

Член 3, параграф 1, член 4, параграф 2 и член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка в съответствие с тълкуването ѝ от върховната юрисдикция на тази държава членка, съгласно която не е нищожен договор за заем, сключен в чуждестранна валута, който, макар да уточнява сумата, изразена в национална валута, съответстваща на искането за финансиране на потребителя, не посочва обменния курс, който се прилага за тази сума за целите на определянето на окончателния размер на заема в чуждестранна валута, като едновременно с това предвижда в някоя от клаузите си, че този курс ще бъде определен в отделен документ от заемодателя след сключването на договора,

— когато тази клауза е била изразена на ясен и разбираем език в съответствие с член 4, параграф 2 от Директива 93/13, доколкото механизмът за изчисление на общата заета сума, както и приложимият обменен курс са изложени ясно, така че средният потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, да може да прецени въз основа на точни и ясни критерии икономическите последици за него, произтичащи от договора, сред които по-специално общите разходи по неговия заем, или ако се установи, че въпросната клауза не е изразена на ясен и разбираем език,

— когато въпросната клауза не е неправомерна по смисъла на член 3, параграф 1 от тази директива, или ако е такава, съответният договор може да се изпълнява без нея в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 93/13.

([1]) ОВ C 178, 6.6.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A.

(Дело C-628/17) ([1])

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители — Понятие за агресивна търговска практика — Задължение на потребителя да вземе окончателно решение относно сделката в присъствието на куриера, доставящ общите условия на договора)

(2019/C 263/04)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Ответник: Orange Polska S.A.

Диспозитив

Член 2, буква й) и членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета трябва да се тълкуват в смисъл, че прилаганият от търговец модел за сключване или изменение на договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги, като разглежданият в главното производство, при който потребителят трябва да вземе окончателно решение относно сделката в присъствието на куриер, доставящ типовия договор, без да може свободно да се запознае със съдържанието на последния в присъствието на този куриер,

— не представлява агресивна търговска практика при всякакви обстоятелства,

— не представлява агресивна търговска практика поради злоупотреба с влияние само поради липсата на предварително и индивидуално изпращане на потребителя, по-специално по електронната поща или на домашния му адрес, на всички формуляри по договора, когато този потребител е имал възможност да се запознае преди посещението на куриера със съдържанието им, и

— представлява агресивна търговска практика поради злоупотреба с влияние, по-специално когато търговецът или неговият куриер предприеме нелоялни действия, които водят до прилагане на натиск върху потребителя, поради което свободата му на избор е значително накърнена, като действията, които притесняват този потребител или смущават размисъла му за решението във връзка със сделката, което трябва да вземе.

(1) ОВ C 104, 19.3.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 23 май 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Oldenburg — Германия) — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Дело C-634/17) (1)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Превози на отпадъци в рамките на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1013/2006 — Член 1, параграф 3, буква г) — Приложно поле — Регламент (ЕО) № 1069/2009 — Превоз на странични животински продукти)

(2019/C 263/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Oldenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: ReFood GmbH & Co. KG

Ответник: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Диспозитив

Член 1, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци трябва да се тълкува в смисъл, че превозите на странични животински продукти, които попадат в приложното поле на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти), са изключени от приложното поле на Регламент № 1013/2006, освен в случаите, когато Регламент № 1069/2009 изрично предвижда прилагането на Регламент № 1013/2006.

(1) ОВ C 52, 12.2.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Brindisi — Италия) — Наказателно производство срещу Gianluca Moro

(Дело C-646/17) ([1])

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Член 6, параграф 4 — Право на информация относно обвинението — Уведомяване за всякакви промени в предоставената информация, когато това е необходимо, за да се гарантира справедливостта на производството — Промяна в правната квалификация на деянието, за което е повдигнато обвинението — Невъзможност обвиняемият да поиска в хода на съдебното заседание делото да бъде решено със споразумението, предвидено в националното право — Разлика в случай на промяна във фактите, на които се основава обвинението)

(2019/C 263/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Brindisi

Страна в главното производство

Gianluca Moro

Диспозитив

Член 6, параграф 4 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство и член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която в съдебното заседание обвиняемият може да поиска делото да бъде решено със споразумение в случай на промяна във фактите, на които се основава обвинението, но не и в случай на промяна в правната квалификация на деянието, за което е повдигнато обвинението.

([1]) ОВ C 52, 12.2.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 23 май 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Полша) — производство по жалба на WB

(Дело C-658/17) ([1])

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 650/2012 — Член 3, параграф 1, букви ж) и и) — Понятието „решение“ в областта на наследяването — Понятието „автентичен акт“ в областта на наследяването — Правна квалификация на националния акт за удостоверяване на наследствени права — Член 3, параграф 2 — Понятието „съд“ — Липса на уведомление до Европейската комисия от държавата членка за това, че нотариусите са извънсъдебни органи, упражняващи съдебни функции като съдилища)

(2019/C 263/07)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Страни в главното производство

WB

в присъствието на: Przemysława Bac, в качеството на нотариус

Диспозитив

1) Член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство трябва да се тълкува в смисъл, че липсата на предвиденото в тази разпоредба уведомление от страна на държава членка за това, че нотариусите упражняват съдебни функции, не е определяща за квалифицирането на тези нотариуси като „съдилища“.

   Член 3, параграф 2, първа алинея от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че нотариус, който в съответствие с общото искане на всички участници в нотариалното производство съставя акт като този, предмет на главното производство, не представлява съд по смисъла на тази разпоредба и следователно член 3, параграф 1, буква ж) от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че такъв акт не представлява решение по смисъла на тази разпоредба.

2) Член 3, параграф 1, буква и) от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че акт за удостоверяване на наследствени права като този, предмет на главното производство, съставен от нотариус в съответствие с общото искане на всички участници в нотариалното производство, представлява „автентичен акт“ по смисъла на тази разпоредба, който може да бъде издаден заедно с формуляра, посочен в член 59, параграф 1, втора алинея от този регламент и съответстващ на формуляра в приложение 2 към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1329/2014 на Комисията от 9 декември 2014 година за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент № 650/2012.

([1]) ОВ C 134, 16.4.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Areios Pagos — Гърция) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos и др.

(Дело C-664/17) ([1])

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Приложно поле — Прехвърляне на част от предприятие — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие „прехвърляне“ — Понятие „стопански субект“ — Прехвърляне на част от стопанската дейност на дружество майка на новосъздадено дъщерно дружество — Идентичност — Самостоятелност — Продължаване на извършвана стопанска дейност — Критерий за устойчивост на продължавана да бъде извършвана стопанска дейност — Използване на производствени фактори на трети лица — Намерение за ликвидация на прехвърления субект)

(2019/C 263/08)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Areios Pagos

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ellinika Nafpigeia AE

Ответник: Panagiotis Anagnostopoulos и др.

в присъствието на: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoÿpallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Диспозитив

Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, и по-конкретно член 1, параграф 1, букви а) и б) от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че тя се прилага спрямо прехвърлянето на производствена единица, когато, от една страна, прехвърлителят, приобретателят или тези две лица заедно действат с цел приобретателят да продължи извършваната от прехвърлителя стопанска дейност, но и с цел впоследствие самият приобретател да престане да съществува в рамките на ликвидация, и от друга страна, посочената единица, която не е в състояние да постигне стопанската си цел, без да използва производствените фактори на трети лица, не е напълно самостоятелна, при условие че — което трябва да бъде проверено от запитващата юрисдикция — първо, е спазен общият принцип на правото на Съюза, който изисква прехвърлителят и приобретателят да не се опитват чрез измама и злоупотреба да се възползват от предимствата, които могат да черпят от Директива 2001/23, и второ, съответната производствена единица има достатъчни гаранции, които ѝ осигуряват достъпа до производствените фактори на трето лице, за да не зависи от едностранните икономически избори, направени от това лице.

([1]) ОВ C 32, 29.1.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Svea hovrätt — Швеция) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson

(Дело C-705/17) ([1])

(Преюдициално запитване — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 4, параграф 1, буква б) — Вероятност от объркване — Цялостно впечатление — По-ранна марка, регистрирана с декларация за отказ — Последици от този отказ за обхвата на защитата на по-ранната марка)

(2019/C 263/09)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Patent-och registreringsverket

Ответник: Mats Hansson

Диспозитив

Член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, предвиждаща декларация за отказ, като последица от която посоченият в декларацията елемент от комбинирана марка би бил изключван от общия анализ на релевантните фактори за установяване на вероятност от объркване по смисъла на тази разпоредба или на този елемент от самото начало и за постоянно би се придавало ограничено значение за този анализ.

([1]) ОВ C 83, 5.3.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 23 май 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Дело C-720/17) ([1])

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика относно убежището — Субсидиарна закрила — Директива 2011/95/ЕС — Член 19 — Отнемане на статут на субсидиарна закрила — Грешка на администрацията относно фактическите обстоятелства)

(2019/C 263/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mohammed Bilali

Ответник: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Диспозитив

Член 19, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила — разглеждан във връзка с член 16 — трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка трябва да отнеме статута на субсидиарна закрила, ако го е предоставила, без условията за предоставянето да са изпълнени, основавайки се на факти, които впоследствие са се оказали погрешни, и въпреки че съответното лице не може да се упреква, че е заблудило държавата членка в това отношение.

([1]) ОВ C 104, 19.3.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Darmstadt — Германия) — TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Дело C-22/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Членове 18, 21 и 165 ДФЕС — Правила на спортна федерация — Участие на спортист аматьор, който е гражданин на една държава членка, в национален шампионат на друга държава членка — Различно третиране поради гражданството — Ограничаване на свободното движение)

(2019/C 263/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Darmstadt

Страни в главното производство

Жалбоподатели: TopFit e.V., Daniele Biffi

Ответник: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Диспозитив

Членове 18, 21 и 165 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правила на национална спортна федерация като разглежданите в главното производство — съгласно които гражданин на Съюза и на друга държава членка, пребиваващ от много години на територията на държавата членка, където тази федерация е установена и където практикува бягане като аматьор в категорията за спортисти ветерани, не може да участва в националните шампионати за тези дисциплини на същото основание като гражданите на приемащата държава членка или пък може да участва в тях само „извън класирането“ или „без класиране“, без да може да се състезава за финалите и да получава титлата „национален шампион“ — освен ако тези правила не са обосновани от обективни съображения, които са съразмерни на преследваната легитимна цел, като запитващата юрисдикция следва да извърши необходимата проверка в това отношение.

([1]) ОВ C 123, 9.4.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Cour du travail de Liège — Белгия) — V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

(Дело C-33/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Координиране на системите за социална сигурност — Работници мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Преходни разпоредби — Член 87, параграф 8 — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 14в, буква б) — Работник, упражняващ дейност като нает и дейност като самостоятелно заето лице в различни държави членки — Дерогация от принципа за прилагане само на едно национално законодателство — Двойно осигуряване — Подаване на искане за подчиняване на законодателството, приложимо съгласно Регламент № 883/2004)

(2019/C 263/12)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: V

Ответници: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Диспозитив

Член 87, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕО) № 988/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което към датата на прилагане на Регламент № 883/2004 е упражнявало дейност като нает в една държава членка и дейност като самостоятелно заето лице в друга държава членка, бидейки следователно подчинено едновременно на приложимото законодателство в областта на социалната сигурност на тези две държави членки, не е трябвало да подава изрично искане в този смисъл, за да бъде подчинено на законодателството, приложимо по силата на Регламент № 883/2004, изменен с Регламент № 988/2009.

([1]) ОВ C 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Регион Брюксел-столица

(Дело C-43/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Наредба — Определяне на специална защитена зона в съответствие с Директива 92/43/ЕИО — Установяване на цели за опазване, както и на някои превантивни мерки — Понятие „планове и програми" — Задължение за извършване на екологична оценка)

(2019/C 263/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Compagnie d'entreprises CFE SA

Ответник: Регион Брюксел-столица

Диспозитив

Член 3, параграфи 2 и 4 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда трябва да се тълкува в смисъл, че освен ако не следва друго от проверките, които запитващата юрисдикция трябва да извърши, наредба като разглежданата в главното производство, с която държава членка определя специална защитена зона (СЗЗ) и установява цели за опазване, както и някои превантивни мерки, не се намира сред „плановете и програмите“, за които е задължителна оценка на последиците върху околната среда.

(1) ОВ C 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Justice de Paix du canton de Visé — Белгия) — Michel Schyns/Belfius Banque SA

(Дело C-58/18) (1)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2008/48/ЕО — Преддоговорни задължения — Член 5, параграф 6 — Задължение за кредитора да се стреми да предложи най-адаптирания кредит — Член 8, параграф 1 — Задължение за кредитора да се въздържи от сключване на договор за заем, ако се съпнява в кредитоспособността на потребителя — Задължение за кредитора да прецени дали е уместно да предостави кредита)

(2019/C 263/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Justice de Paix du canton de Visé

Страни в главното производство

Жалбоподател: Michel Schyns

Ответник: Belfius Banque SA

Диспозитив

1) Член 5, параграф 6 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която изисква при договорите за кредит, които обичайно предлагат или за сключването на които обичайно посредничат, кредиторите или кредитните посредници да се стремят да предложат кредит, който по вид и размер е адаптиран в най-голяма степен към финансовото състояние на потребителя в момента на сключването на договора и към целта на кредита.

2) Член 5, параграф 6 и член 8, параграф 1 от Директива 2008/48 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която изисква от кредитора да се въздържи от сключването на договор за кредит, ако след проверка на кредитоспособността на потребителя не може разумно да очаква, че последният ще бъде в състояние да изпълни задълженията си по предвидения договор.

(1) ОВ C 166, 14.5.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Дело C-142/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Член 2, буква в) — Понятие „електронна съобщителна услуга“ — Пренасяне на сигнали — Услуга за интернет телефония (VoIP) към фиксирани или мобилни телефонни номера — Услуга SkypeOut)

(2019/C 263/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skype Communications Sàrl

Ответник: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Диспозитив

Член 2, буква в) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че предоставянето от разработчика на софтуер на функция, предлагаща услуга „Voice over Internet Protocol“ (VoIP) (интернет телефония), която позволява на ползвателя да прави повикване от терминал до фиксиран или мобилен номер от национален номерационен план чрез обществена комутируема телефонна мрежа (ОКТМ) на държава членка, представлява „електронна съобщителна услуга“ по смисъла на тази разпоредба, при положение че за предоставянето на посочената услуга, от една страна, разработчикът получава възнаграждение и от друга страна, предоставянето на услугата предполага последният да сключи споразумения с доставчиците на далекосъобщителни услуги, които са получили надлежно разрешение да пренасят и терминират повиквания към ОКТМ.

([1]) ОВ C 161, 7.5.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia

(Дело C-185/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 401 — Принцип на данъчен неутралитет — Придобиване, което предприятие извършва от частни лица, на стоки с високо съдържание на злато или други благородни метали с цел препродажба — Данък върху прехвърлянето на имущество)

(2019/C 263/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Oro Efectivo SL

Ответник: Diputación Foral de Bizkaia

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която облага с различен от ДДС косвен данък върху прехвърлянето на имущество придобиването, което предприятие извършва от частни лица, на стоки с високо съдържание на злато или на други благородни метали, когато тези стоки са предназначени за стопанската дейност на това предприятие, което с оглед на преработването им и последващото им повторно включване в търговския оборот ги препродава на предприятия, специализирани в производството на слитъци или различни изделия от благородни метали.

([1]) ОВ C 182, 28.5.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Германия) — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-193/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Член 2, буква в) — Понятие „електронна съобщителна услуга“ — Пренасяне на сигнали — Услуга за електронна поща по интернет — Услуга Gmail)

(2019/C 263/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Google LLC

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Член 2, буква в) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че услуга за електронна поща по интернет, която не включва достъп до интернет, каквато е предоставяната от Google LLC услуга Gmail, не се състои изцяло или главно в пренасянето на сигнали по електронни съобщителни мрежи и следователно не представлява „електронна съобщителна услуга“ по смисъла на тази разпоредба.

([1]) ОВ C 211, 18.6.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. — Deichmann SE/EUIPO, Munich, SL

(Дело C-223/18 P) ([1])

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Производство по отмяна — Фигуративна марка, изобразяваща кръст върху страна на спортна обувка — Отхвърляне на молбата за отмяна)

(2019/C 263/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deichmann SE (представител: C. Onken, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: D. Gája), Munich SL (представители: J. Güell Serra и M. del Mar Guix Vilanova, abogados

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Deichmann SE да заплати съдебните разноски.

([1]) ОВ C 249, 16.7.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad

(Дело C-264/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги — Директива 2014/24/ЕС — Член 10, буква в) и буква г), подточки i), ii) и v) — Валидност — Приложно поле — Изключване на арбитражните, полирителните и някои други правни услуги — Принципи на равно третиране и на субсидиарност — Членове 49 и 56 ДФЕС)

(2019/C 263/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Ответник: Ministerraad

Диспозитив

Анализът на въпроса не разкрива обстоятелства, които биха могли да засегнат валидността на разпоредбите на член 10, буква в) и буква г), подточки i), ii) и v) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО от гледна точка както на принципите на равно третиране и на субсидиарност, така и на членове 49 и 56 ДФЕС.

([1]) ОВ C 276, 6.8.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Португалия) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão

(Дело C-317/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляния на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие „работник или служител“ — Съществени промени в условията на труд в ущърб на работника или служителя)

(2019/C 263/20)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cátia Correia Moreira

Ответник: Município de Portimão

Диспозитив

1) Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, и по-специално член 2, параграф 1, буква г) от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което е сключило с прехвърлителя договор за определена работа по смисъла на разглежданото в главното производство национално законодателство, може да се счита за „работник или служител“ и следователно да се ползва от закрилата, предоставена от тази директива, при условие че е защитено като работник или служител съгласно това законодателство и е налице трудов договор към датата на прехвърляне, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

2) Директива 2001/23 във връзка с член 4, параграф 2 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че в случай на прехвърляне по смисъла на посочената директива и когато приобретателят е община, съответните работници и служители трябва, от една страна, да преминат публична конкурсна процедура и от друга страна, да установят ново правоотношение с приобретателя.

([1]) ОВ C 268, 30.7.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Terre wallonne ASBL/Валонски регион

(Дело C-321/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Наредба — Установяване на цели за опазване за мрежата „Натура 2000“ в съответствие с Директива 92/43/ЕИО — Понятие „планове и програми“ — Задължение за извършване на екологична оценка)

(2019/C 263/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Terre wallonne ASBL

Ответник: Валонски регион

Диспозитив

Член 3, параграфи 2 и 4 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда трябва да се тълкува в смисъл, че наредба като разглежданата в главното производство, с която орган на държава членка установява на регионално равнище цели за опазване с указателен характер за своята мрежа „Натура 2000“, докато целите за опазване за териториите имат нормативен характер, не се намира сред „плановете и програмите“ по смисъла на тази директива, за които оценка на последиците върху околната среда е задължителна.

([1]) ОВ C 259, 23.7.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Szekszárdi Járásbíróság — Унгария) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi

(Дело C-361/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 66 — Приложно поле ratione temporis — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Приложно поле ratione materiae — Граждански и търговски дела — Член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Изключени области — Имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения — Член 54 — Искане за издаване на удостоверението, удостоверяващо, че решението, постановено от съда по произход, е изпълняемо — Съдебно решение относно взетане, произтичащо от прекратяването на режим на имуществени отношения от връзка на фактическо съжителство)

(2019/C 263/22)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szekszárdi Járásbíróság

Страни в главното производство

Ищец: Ágnes Weil

Ответник: Géza Gulácsi

Диспозитив

1) Член 54 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че съд на държава членка, сезиран с искане за издаване на удостоверение, удостоверяващо, че решение, постановено от съда по произход, е изпълняемо, трябва — в положение като разглежданото по главното производство, в което съдът, постановил подлежащото на изпълнение решение, при приемането на същото не се е произнесъл по приложимостта на този регламент — да провери дали спорът попада в приложното поле на посочения регламент.

2) Член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че иск като разглеждания по главното производство, който има за предмет искане за прекратяване на имуществените отношения, произтичащи от нерегистрирано фактическо съжителство, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на този параграф 1 и при това положение попада в материалното приложно поле на този регламент.

([1]) ОВ C 311, 3.9.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Нидерландия) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Дело C-420/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 9 и 10 — Данъчнозадължено лице — Икономическа дейност, която се извършва „независимо“ — Понятие — Дейност като член на надзорния съвет на фондация)

(2019/C 263/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Страни в главното производство

Жалбоподател: IO

Ответник: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Диспозитив

Членове 9 и 10 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не извършва независима икономическа дейност член на надзорния съвет на фондация като жалбоподателя в главното производство, който наистина не се намира в отношения на йерархична зависимост с управителния орган на фондацията, нито с надзорния съвет на фондацията във връзка с извършването на дейността си като член на този надзорен съвет, но все пак действа не от свое име, за своя сметка и на своя отговорност, а за сметка на надзорния съвет и на негова отговорност, и освен това не понася икономическия риск във връзка с дейността си, доколкото получава фиксирано възнаграждение, което не зависи нито от участието му в заседанията, нито от действително отработените от него часове.

([1]) ОВ C 319, 10.9.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 6 юни 2019 г. — Inge Barnett/Европейски икономически и социален комитет

(Дело C-503/18 P) ([1])

(Обжалване — Публична служба — Длъжностно лице — Пенсия за осигурителен стаж — Ранно пенсиониране без напаляване на пенсионните права — Правилник за длъжностните лица на Европейския съюз — Член 9, параграф 2 от приложение VIII — Общи разпоредби за изпълнение — Интерес на службата — Решение, прието в изпълнение на решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз — Член 266 ДФЕС — Сила на пресъдено нещо)

(2019/C 263/24)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Inge Barnett (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Друга страна в производството: Европейски икономически и социален комитет (представители: M. Pascua Mateo, A. Carvajal и L. Camarena Januzec, подпомагани от M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hislaire, avocat)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-жа Inge Barnett да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейския икономически и социален комитет (ЕИСК).

([1]) ОВ C 381, 22.10.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 13 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Дело C-505/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Решение 2009/402/ЕО — Планове за действие в извънредни ситуации в сектора на плодовете и зеленчуците, приведени в действие от Френската република — Констатиране на несъвместимост на помощта — Разпореждане за възстановяване — Приложно поле на решението — Земеделски икономически комитети)

(2019/C 263/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Copebi SCA

Ответник: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

в присъствието на: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Диспозитив

Решение 2009/402/ЕО на Комисията от 28 януари 2009 година относно „плановете за действие в извънредни ситуации" в сектора на плодовете и зеленчуците, приведени в действие от Франция, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща помощите, изплатени от Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) на Comité économique bigarreau industrie (CEBI) и предоставени на производителите на череши сорт „Бигаро" за промишлена преработка от членуващи в този комитет групи от производители, дори и, от една страна, този комитет да не е сред осемте земеделски икономически комитета, посочени в това решение, и от друга страна, въпросните помощи, за разлика от механизма на финансиране, описан в същото решение, да се финансират само със субсидии от Oniflhor, а не и с доброволни вноски на производители.

([1]) ОВ C 364, 8.10.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 27 май 2019 г. (преюдициално запитване от Supreme Court, High Court) — Ирландия) — Изпълнение на европейски заповеди за арест, издадени срещу OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

(Съединени дела C-508/18 и C-82/19 PPU) ([1])

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие „издаващ съдебен орган" — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратура на държава членка — Статут — Съществуване на връзка на подчиненост по отношение на орган на изпълнителната власт — Правомощие на министъра на правосъдието да дава конкретно указание — Липса на гаранция за независимост)

(2019/C 263/26)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court, High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

Диспозитив

1) Съединява дела C-508/18 и C-82/19 PPU за целите на съдебното решение.

2. Понятието „издаващ съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не обхваща прокуратурите на държава членка, които са изложени на риск да получават пряко или косвено конкретни разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт, като министъра на правосъдието, при приемането на решение за издаване на европейска заповед за арест.

([1]) ОВ C 364, 8.10.2018 г.
ОВ C 122, 1.4.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 27 май 2019 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу PF

(Дело C-509/18) ([1])

(Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие „издаващ съдебен орган“ — Европейска заповед за арест, издадена от главния прокурор на държава членка — Статут — Гаранция за независимост)

(2019/C 263/27)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страна в главното производство

PF

Диспозитив

Понятието „издаващ съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща главния прокурор на държава членка, който е компетентен да провежда наказателни преследвания, като същевременно в структурно отношение е независим от съдебната власт, и чийто статут в тази държава членка му предоставя гаранция за независимост по отношение на изпълнителната власт при издаването на европейска заповед за арест.

([1]) ОВ C 364, 8.10.2018 г.

Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 3 януари 2019 г. — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Дело C-10/19)

(2019/C 263/28)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wilo Salmson France SAS

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

С определение от 5 юни 2019 г. Съдът (десети състав) обявява преюдициалното запитване за явно недопустимо.

Жалба, подадена на 19 февруари 2019 г. от Dovgan GmbH срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 13 декември 2018 г. по дело T-830/16 — Monolith Frost GmbH/EUIPO

(Дело C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dovgan GmbH (представител: C. Rohnke, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и Monolith Frost GmbH

Искания на жалбоподателя

— да бъде отменено решение на Общия съд на Европейския съюз (първи състав) от 16 декември 2018 г. по дело T-830/16 и

— въз основа на това да бъде отхвърлена жалбата.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага в подкрепа на жалбата си основания свързани с нарушения на правото на Съюза и с изопачаване на доказателствата.

1. Изопачаване на доказателствата

Жалбоподателят изтъква, че обратно на твърдението на Общия съд в точка 55 от обжалваното съдебно решение, Amtsgericht Köln (Районен съд Кьолн, Германия) не е установил, че голяма част от немското население владее руски език.

Жалбоподателят смята, че обратно на твърдението на Общия съд в точка 64 от обжалваното съдебно решение, апелативният състав на EUIPO поставя под въпрос решението на отдела по отмяна на EUIPO относно използването по времето на бившия СССР на думата „пломбир“ за означаване на вид сметанов сладолед.

2. Нарушение на член 85, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд

Според жалбоподателя Общият съд е нарушил член 85, параграф 3 от Процедурния правилник, като неправилно не се е съобразил с представеното от него решение на Bundesgerichtshofs (Федерален съд, Германия) от 6 юли 2017 г. Представянето на това доказателство едва в устната фаза на производството било обосновано от датата, на която било прието това решение. Според жалбоподателя това било насрещно доказателство по смисъла на член 92, параграф 7 от Процедурния правилник на Общия съд.

3. Нарушение на член 85, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд

Според жалбоподателя в точка 69 от обжалваното съдебно решение Общият съд греши, като се основава на приложения K 16 и K 17, представени от Monolith Frost GmbH. Той смята, че са представени късно и в съответствие с член 85, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд не е следвало да се приемат.

4. Нарушение на задължението за мотивиране

Жалбоподателят твърди, че в обжалваното съдебно решение Общия съд не е мотивирал в достатъчна степен твърдението, че значителна част от гражданите на прибалтийските държави познават значението на руската дума „пломбир“. Той смята по-конкретно че няма никакво основание да се приеме, че тази дума е част от елементарния речник и се разбира от лица, за които руският не е майчин език.

В съдебното решение (по-конкретно в точки 64 и 65) не са обосновани в достатъчна степен причините, поради които в бившия СССР думата „пломбир“ не би могла да бъде измислено наименование или обозначение на марка на стока.

На последно място в обжалваното съдебно решение (точка 66) не е обосновано защо само въз основа на споменаване на наименование в техническите норми GOST е достатъчно, за да се приеме, че става въпрос за термин от обикновения руски език и защо тази техническа норма трябва да бъде известна на обществеността в Европейския съюз.

Преюдициално запитване от Trgovački sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на 28 март 2019 г. — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.

(Дело C-267/19)

(2019/C 263/30)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Trgovački sud u Zagrebu (Търговски съд Загреб)

Страни в главното производство

Ищец: PARKING d.o.o.

Ответник: SAWAL d.o.o.

Преюдициални въпроси

1) Съответства ли разпоредба от националното законодателство, а именно разпоредбата на член 1 от Ovršni zakon (Закон за принудителното изпълнение, обнародван в Narodne novine № 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 и 73/17) — с която нотариусите се оправомощават да провеждат принудително изпълнение на вземания въз основа на автентичен документ, издавайки разпореждане за принудително изпълнение, като изпълнително основание, без изричното съгласие на длъжника, който е установено в Република Хърватия юридическо лице — на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и на член 18 от […] Договора за функционирането на Европейския съюз, предвид решения [на Съда на Европейския съюз] по дела C-484/15 и C-551/15?

2) Може ли тълкуването, извършено от Съда на Европейския съюз в решения [от 9 март 2017 г., Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) и Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193)], да се приложи в разглежданото от запитващата юрисдикция дело Povrv-1614/2018, и по-специално трябва ли Регламент № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че в Хърватия нотариусите, действащи в рамките на предоставените им от националното право правомощия в производствата по принудително изпълнение въз основа на „автентичен документ“, в които длъжниците са установени в други държави — членки на Европейския съюз юридически лица, не попадат в обхвата на понятието „съд или правораздавателен орган“ по смисъла на този регламент?

Преюдициално запитване от Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Хърватия), постъпило на 11 април 2019 г. — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.

(Дело C-307/19)

(2019/C 263/31)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Висш търговски съд на Република Хърватия)

Страни в главното производство

Ищец: Obala i lučice d.o.o.

Ответник: NLB Leasing d.o.o.

Преюдициални въпроси

1. Разрешено ли е нотариусите да извършват връчване на документи въз основа на Регламент (ЕО) № 1393/2007 ([1]) на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако нотариусите връчват свои решения по дела, по които не се прилага Регламент № 1215/2012 ([2]), като се има предвид, че в Република Хърватия нотариусите, действащи в рамките на предоставените им от националното право правомощия в производствата по принудително изпълнение въз основа на „автентичен документ“, не попадат в обхвата на понятието „съд или правораздавателен орган“ по смисъла на Регламент № 1215/2012. С други думи, след като нотариусите не попадат в обхвата на понятието,съд или правораздавателен орган“ по смисъла на Регламент № 1215/2012, могат ли те да прилагат правилата за връчване на документи по Регламент (ЕО) № 1393/2007 в рамките на предоставените им от националното право правомощия в производствата по принудително изпълнение въз основа на „автентичен документ“?

2. Може ли паркирането на улица и обществен път да се счита за попадащо в обхвата на понятието „гражданско дело“ по смисъла на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст) — с който регламент се урежда въпросът за компетентността на съдилищата, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела — след като правото на таксуване е предвидено в Zakon o sigurnosti prometa na cestama (Закон за безопасността на движението по пътищата) и в правилата за извършване на комунални дейности като публична дейност, особено като се има предвид, че по отношение на превозно средство, за което е установено, че няма талон за паркиране или е с невалиден талон за паркиране, веднага възниква задължение за заплащане на целодневен талон, все едно е било паркирано цял ден, независимо от точното време на използване на паркомястото, и съответно заплащането на целодневен талон има санкционен аспект, а в някои държави членки такова паркиране се счита за пътно нарушение?

3. Могат ли съдилищата в посочените по-горе съдебни спорове, свързани с паркиране на улица и обществен път, след като правото на таксуване е предвидено в Закона за безопасността на движението по пътищата и в правилата за извършване на комунални дейности като публична дейност, да извършват връчване на документи на ответниците в друга държава членка въз основа на Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела?

   Ако въз основа на поставените по-горе въпроси се приеме, че този вид паркиране попада в обхвата на понятието „гражданско дело“, се поставят допълнителни въпроси:

4. В разглеждания случай се прилага презумпцията, че договорът се сключва със самото паркиране на улицата на обозначено с хоризонтална и/или вертикална сигнализация място, тоест счита се, че със самото паркиране се сключва договор и ако не се заплати цената за почасово паркиране, трябва да се заплати целодневен талон, поради което възниква въпросът противоречи ли презумпцията за сключване на договор със самото паркиране и съгласие за заплащане на цената за целодневен талон, ако не се закупи талон за почасово паркиране или ако изтече времето, за което е закупен този талон, на основните правила за предоставяне на услуги съгласно член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз и останалите достижения на правото на Европейския съюз?

5. Самото паркиране в разглеждания случай е извършено в Задар, поради което съществува определена връзка между този договор и съдилищата в Република Хърватия, но съставлява ли такова паркиране, услуга“ по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012, тъй като услугата предполага, че предоставящата я страна извършва определена дейност, тоест че извършва определена дейност срещу заплащане, поради което възниква въпросът достатъчна ли е дейността на ответника, за да се счита за услуга? Ако съдилищата в Република Хърватия не разполагат със специална компетентност въз основа на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012, делата трябва да се водят пред съда по местоживеене на ответника.

6. Може ли паркирането на улица и обществен път да се счита за договор за наем на недвижим имот по смисъла на член 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012, след като правото на таксуване е предвидено в Закона за безопасността на движението по пътищата и в правилата за извършване на комунални дейности като публична дейност, а таксата се събира само в определена част от?

7. Ако в разглеждания случай не може да се приложи посочената по-горе презумпция, че до сключването на договор се е стигнало със самото паркиране (четвърти въпрос), възможно ли е този вид паркиране — при който правомощието за таксуване на паркирането произтича от Закона за безопасността на движението по пътищата и се предвижда заплащане на целодневен талон, ако предварително не е заплатен талон за почасово използване на паркомястото или ако изтече времето, за което е заплатен талонът — да се счита за деликт или квазиделикт по смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012?

8. В разглеждания случай паркирането е извършено преди присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз, а именно на 30 юни 2012 г. в 13.02 ч, поради което възниква въпросът приложими ли са в разглеждания случай регламентите, засягащи проблематиката с приложимото право, а именно Регламент № 593/2008 ([3]) или Регламент № 864/2007 ([4]), предвид действието им във времето?

Ако Съдът на Европейския съюз е компетентен да даде отговор по прилагането на материалното право, се поставят следните въпроси:

9. Противоречи ли презумпцията за сключване на договор със самото паркиране и съгласие за заплащане на цената за целодневен талон, ако не се закупи талон за почасово паркиране или ако изтече времето, за което е закупен този талон, на основните правила за предоставяне на услуги съгласно член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз и останалите достижения на правото на Европейския съюз, независимо дали собственикът на превозното средство е физическо или юридическо лице? Могат ли да се приложат правилата по член 4 от Регламент № 593/2008, що се отнася до определянето на материалното право в разглеждания случай (тъй като по делото не са приложени доказателства страните да са договорили приложимо право)?

— Ако е налице договор, става ли въпрос в разглеждания случай за договор за услуги, тоест възможно ли е такъв договор за паркиране да се разглежда като услуга по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 593/2008?

— При условията на евентуалност, може ли въпросното паркиране да се разглежда като договор за наем по смисъла на член 4, параграф 1, буква в) от Регламент № 593/2008?

— При условията на евентуалност, ако за това паркиране се прилага разпоредбата на член 4, параграф 2 от Регламент № 593/2008, възниква въпросът коя в разглеждания случай е характерната престация, тъй като ищецът на практика само обозначава площта на улицата за паркиране и таксува паркирането, а ответникът извършва паркирането и заплаща за него. Всъщност, ако се приеме, че характерната престация е тази на ищеца, ще се приложи правото на Република Хърватия, а ако характерната престация е тази на ответника, ще се приложи правото на Република Словения. Същевременно, като се има предвид, че правото на таксуване на паркирането в този случай се урежда по правото на Република Хърватия, с която [договорът] съответно е по-тясно свързан, ще се приложи ли все пак в разглеждания случай допълнителното правило по член 4, параграф [3] от Регламент № 593/2008[?]

— Ако е налице извъндоговорно задължение по смисъла на Регламент № 864/2007, може ли такова извъндоговорно задължение да се разглежда като увреждане и съответно приложимото право да се определи въз основа на член 4, параграф 1 от Регламент № 864/2007?

— При условията на евентуалност, може ли такъв вид паркиране да се разглежда като неоснователно обогатяване и съответно приложимото право да се определи въз основа на член 10, параграф 1 от Регламент № 864/2007?

— При условията на евентуалност, може ли такъв вид паркиране да се разглежда като водене на чужда работа без пълномощие и съответно приложимото право да се определи въз основа на член 11, параграф 1 от Регламент № 864/2007?

— При условията на евентуалност, може ли при този вид паркиране да се счита, че е налице culpa in contrahendo на ответника и съответно приложимото право да се определи въз основа на член 12, параграф 1 от Регламент № 864/2007?

([1]) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 2007 г., стр. 79.)

([2]) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.).

([3]) Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ L 177, 2008 г., стр. 6).

([4]) Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ L 199, 2007 г., стр. 40).

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 15 април 2019 г. — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL

(Дело C-308/19)

(2019/C 263/32)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: Consiliul Concurenței

Ответник: Whiteland Import Export SRL

Преюдициални въпроси

Следва ли член 4, параграф 3 ДЕС и член 101 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че задължават съдилищата на държавите членки да тълкуват националните разпоредби относно погасяването по давност на правото на орган за защита на конкуренцията да налага административни санкции в съответствие с правилата, предвидени в член 25, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ([1]), и не допускат тълкуване на национална разпоредба в смисъл, че давността се прекъсва само с формалното действие, с което започва разследването на антиконкурентна практика, но не и с последващи действия, предприети за целите на това разследване?

([1]) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ, L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 15 април 2019 г. от Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 февруари 2019 г. по дело T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Комисия

(Дело C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (представители: Azcárate Olano и E. Almarza Nantes, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Да се отмени изцяло обжалваното определение и съответно да се уважи подадената от жалбоподателя в съответствие с член 263 ДФЕС жалба срещу Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1214 на Комисията от 29 август 2018 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [„Morcilla de Burgos“ (ЗГУ)] ([1]) и след разглеждане на спора по същество да се постанови решение, с което посоченият Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1214 на Комисията от 29 август 2018 г. да се обяви за недействителен и непораждащ каквито и да било правни последици, и всеки, който възрази срещу жалбата, да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Посоченото в настоящата жалба основание за отмяна е процесуално нарушение, допуснато от Общия съд, което засяга интересите на жалбоподателя и произтича от грешка при прилагане на правото, а именно неспазване на разпоредбите на член 73, параграф 1 и свързаните с него от Процедурния правилник на Общия съд и на практиката на този съд във връзка с Процедурния правилник, като се изтъкват следните правни съображения:

— В обжалваното определение е прието, което е поначало неправилно, че жалбата съдържа „единствено сканирани подписи“ на представителите на жалбоподателя, докато всъщност съдържа квалифицирани електронни подписи с квалифицирани удостоверения ACA [Autoridad de Certificación de la Abogacía (Сертификационен орган на адвокатурата)], които имат същото правно действие като ръчно положен подпис.

— Посочените квалифицирани електронни подписи са признати и обхванати от Регламента eIDAS, Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. ([2])

— Квалифицираните електронни подписи с квалифицирани удостоверения ACA отговарят напълно на духа и целта на член 73, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, а именно, както е посочено в обжалваното определение, „в името на правната сигурност да се гарантира автентичността на посочения процесуален документ и да се изключи рискът той всъщност да не е съставен от овластено за това лице“.

— Член 73, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд е отменен с решение на Общия съд от 11 юли 2018 г., като това изменение е влязло в сила на 1 декември 2018 г. (два дена след подаването на жалбата), а основен и универсален принцип на санкционното право на западните правни системи е прилагането на най-благоприятната норма.

— Съдебната практика, на която Общият съд се позовава в обжалваното определение, за да обоснове недопускането на жалбата, се отнася главно до сканираните подписи. По разглеждания конкретен въпрос обаче (жалба с квалифициран електронен подпис с удостоверение ACA) съдилищата на Съюза не са се произнасяли.

— Правните норми трябва да се тълкуват във връзка със социалната реалност по времето, когато следва да се приложат, като се имат предвид по-специално техния дух и целта им.

([1]) ОВ L 224, 2018 г., стр. 3.
([2]) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 2014 г., стр. 73).

Преюдициално запитване от Trgovački sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на 18 април 2019 г. — Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o.

(Дело C-323/19)

(2019/C 263/34)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Trgovački sud u Zagrebu (Търговски съд Загреб)

Страни в главното производство

Ищец: Interplastics s.r.o.

Ответник: Letifico d.o.o.

Преюдициални въпроси

1) Съответства ли разпоредба от националното законодателство, а именно разпоредбата на член 1 от Ovršni zakon (Закон за принудителното изпълнение, обнародван в Narodne novine № 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 и 73/17) — с която нотариусите се оправомощават да провеждат принудително изпълнение на вземания въз основа на автентичен документ, издавайки разпореждане за принудително изпълнение, като изпълнително основание, без изричното съгласие на длъжника, който е установено в Република Хърватия юридическо лице — на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и на член 18 от […] Договора за функционирането на Европейския съюз, предвид решения [на Съда на Европейския съюз] по дела C-484/15 и C-551/15?

2) Може ли тълкуването, извършено от Съда на Европейския съюз в решения [от 9 март 2017 г., Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) и Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193)], да се приложи в разглеждането от запитващата юрисдикция дело Povrv-[752/19], и по-специално трябва ли Регламент № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че в Хърватия нотариусите, действащи в рамките на предоставените им от националното право правомощия в производствата по принудително изпълнение въз основа на „автентичен документ“, в които взискателите са установени в други държави — членки на Европейския съюз юридически лица, не попадат в обхвата на понятието „съд или правораздавателен орган“ по смисъла на този регламент?

Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 2 май 2019 г. — D. J./Radiotelevizija Slovenija

(Дело C-344/19)

(2019/C 263/35)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ricorrente: D. J.

Ответник: Radiotelevizija Slovenija

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 2 от Директива 2003/88 ([1]) да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по настоящото дело времето, през което работникът в радиотелевизионна предавателна станция, когато е свободен от работа (когато физическото му присъствие на работното място не е необходимо), е на постоянно разположение и трябва да бъде достъпен при повикване и, ако е необходимо, да се яви на работното място в рамките на един час, да се счита за работно време?

2) При обстоятелства като тези по настоящото дело отразява ли се на определението на естеството на постоянното разположение фактът, че работникът е настанен в жилище, намиращо се в мястото, където осъществява трудовата си дейност (радиотелевизионна предавателна станция), доколкото географските особености на мястото правят невъзможно (или по-трудно) ежедневното завръщане у дома („там в долината“)

3) Трябва ли отговорът на предходните въпроси да бъде различен, когато става въпрос за място, където възможностите за развлекателни дейности през свободното време са ограничени поради географските особености на мястото или в което работникът се сблъсква с големи ограничения при организацията на свободното си време и при задоволяване на собствените си интереси (не както ако си беше у дома)?

(1) Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ 2003 L 299, стр. 9, Специално издание на български език, глава 5, том 7, стр. 3)

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhofs (Германия), постъпило на 2 май 2019 г. — Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Дело C-346/19)

(2019/C 263/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundeszentralamt für Steuern
Ответник: Y-GmbH

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 8, параграф 2, буква г) от Директива 2008/9/ЕО (1) на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО (2), на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка, съгласно който в заявлението за възстановяване следва за всяка държава членка по възстановяване и за всяка фактура да се посочи в частност номерът на фактурата, да се тълкува в смисъл, че е достатъчно и посочването на референтния номер на фактурата, отбелязван върху нея наред с номера на фактурата като допълнителен идентификационен критерий?

2) При отрицателен отговор на предходния въпрос: когато в заявлението за възстановяване вместо номера на фактурата е посочен референтният ѝ номер, смята ли се заявлението за пълно от формална страна и за представено в срок по смисъла на член 15, параграф 1, второ изречение от Директива 2008/9?

3) От значение ли е за отговора на втория въпрос обстоятелството, че от гледна точка на всеки разумен заявител предвид оформлението на електронния портал в държавата по установяване и предвид формуляра, използван от държавата членка по възстановяване, данъчнозадълженото лице, което не е установено в държавата членка по възстановяване, е можело да приеме, че за подаването на надлежно и при всички случаи пълно от формална страна и навременно заявление е достатъчно да впише не номера на фактурата, а друг отличителен код, за да може да се идентифицира фактурата, до която се отнася заявлението?

(1) ОВ L 44, 2008 г., стр. 23.
(2) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Словения), постъпило на 8 май 2019 г. — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.

(Дело C-367/19)

(2019/C 263/37)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Страни в главното производство

Възлагащ орган: Ministrstvo za notranje zadeve

Жалбоподател, искащ преразглеждане: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Преюдициални въпроси

1) Налице ли е „възмезден договор“, като елемент на обществена поръчка по смисъла на член 2, параграф 1, точка 5 от Директива 2014/24 ([1]), когато възлагащият орган не е длъжен да предостави каквато и да било насрещна престация, но с изпълнението на поръчката икономическият оператор получава достъп до нов пазар и до препоръки?

2) Възможно ли е и следва ли член 2, параграф 1, точка 5 от Директива 2014/24 да се тълкува в смисъл, че представлява правно основание за отхвърляне на оферта с цена 0 EUR?

([1]) [1]Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ 2014 L 94, стр. 65).

Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 29 май 2019 г. — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ

(Дело C-420/19)

(2019/C 263/38)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Maksu- ja Tolliamet

Засегнато лице: Heavyinstall OÜ

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 16 от Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки ([1]), да се тълкува в смисъл, че получилата искането за обезпечителни мерки юрисдикция на държавата членка, когато се произнася по това искане въз основа на националното законодателство (което запитаната юрисдикция може да направи съгласно член 16, първо изречение), е обвързана от становището на юрисдикцията на държавата по установяване на молителя, що се отнася до необходимостта от обезпечителни мерки и до възможността за налагането на такива, ако на юрисдикцията е бил представен документ, съдържащ това становище (член 16, [параграф 1], втора алинея, последно изречение, съгласно което не е необходим никакъв акт за признаването, допълването или заместването на този документ в запитаната държава членка)?

([1]) ОВ L 84, 2010 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 13 юни 2019 г. от Deutschen Lufthansa AG срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 12 април 2019 г. по дело T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Европейска комисия

(Дело C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Lufthansa AG (представител: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска комисия, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да приеме, че жалбата е допустима и основателна, тъй като жалбоподателят оспорва мярка № 12 (плащания в капиталовия резерв на FFHG ([1])) с мотива, че тази мярка позволява да се финансират оперативни помощи в полза на FFHG,

— да отмени решение на Общия съд от 12 април 2019 г. по дело T-492/15 в останалата част,

— да уважи искането в първоинстанционното производство и да отмени спорното решение SA.21121 на Комисията от 1 октомври 2014 г. ([2]) (с изключение на мярка № 12, доколкото е използвана за плащане на оперативни помощи за FFHG),

— при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и

— да осъди Комисията да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят изтъква по същество следните основания:

Индивидуални помощи, за които е открита официална процедура по разследване:

— жалбоподателят твърди, че още съгласно решение COFAZ ([3]) е лично засегнат и следователно притежава активна процесуална легитимация. Това било така, тъй като Комисията не е взела предвид основни факти и допълнителни ползи, въпреки че жалбоподателят я е известил за тези мерки. Поради това Комисията нарушила процесуалните права на жалбоподателя.

— ако следва да се приложи т. нар. съдебна практика Mory ([4]), то субсидиарно би трябвало да се приложи първата алтернатива. С оглед на нарушението на процесуалните права на жалбоподателя Комисията не би могла да приеме, че е провела редовна официална процедура по разследване. В този случай жалбоподателят също бил лично засегнат и следователно притежавал активна процесуална легитимация.

— при условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че жалбата трябва да се приеме за допустима и ако следва да се приложи втората алтернатива на т. нар. практика Mory, съгласно което жалбоподателят следва да докаже, че поради помощите е претърпял съществено засягане на положението му на пазара. В този случай се обръщала тежестта на доказване или най-малкото в полза на жалбоподателя възниквало облекчаване на тази тежест, тъй като Комисията произволно пренебрегвала известните ѝ факти от значение за случая. Изцяло при условията на евентуалност следвало да се приеме, че жалбоподателят действително е доказал такова съществено засягане. Различната правна преценка от Общия съд не отчитала практиката на Съда и се основавала на неправилен правен анализ на съответния пазар. В това отношение според жалбоподателя Общият съд е изопачил и съкратил изложението на фактите както от жалбоподателя и така и от Комисията, изменил е съдържанието на обжалваното решение и е нарушил правилата относно тежестта на доказване.

Правилата за държавна помощ:

— и в контекста на правилата за държавна помощ според жалбоподателя жалбата е следвало да се приеме за допустима с оглед на решението Montessori ([5]).

Индивидуални помощи, за които не е водена официална процедура по разследване:

— що се отнася до индивидуалните помощи, за които не е водена официална процедура по разследване, жалбоподателят счита, че жалбата следва при всички случаи да се приеме за допустима с оглед на първата алтернатива на съдебната практика Mory, тъй като в това отношение Комисията не е започнала задължително процедура по разследване.

([1]) Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

([2]) Решение (ЕС) 2016/789 относно държавна помощ SA.21121 (C29/08) (ex NN 54/07), приведена в действие от Германия във връзка с финансирането на летище Франкфурт Хан и финансовите отношения между летището и Ryanair (ОВ L 134, 2016 г., стр. 46).

([3]) Решение на Съда от 12 юли 1990 г. Société CdF Chimie azote et fertilisants SA и Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Комисия (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

([4]) Решение на Съда от 17 септември 2015 г. Mory SA и др./Европейска комисия (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

([5]) Решение на Съда от 6 ноември 2018 г. Scuola Elementare Maria Montessori Srl и др. (C-622/16 P—C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. от ClientEarth срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 4 април 2019 г. по дело T-108/17, ClientEarth/Комисия

(Дело C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth (представител: A. Jones, barrister)

Друга страна в производството: Европейска комисия, Европейска агенция по химикали

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Общия съд по дело T-108/17;

— да върне делото за разглеждане от Общия съд или при условията на евентуалност,

— да отмени решението на Общия съд по дело T-108/17, и

— да обяви жалбата му за допустима и обоснована и така да отмени обжалваното решение, като при всички случаи,

— осъди Комисията да заплати съдебните разноски, в това число разноските на встъпилите страни в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато обявил, че подадената пред него жалба „може да бъде само относно законосъобразността на решението по искането за вътрешно преразглеждане, но не и относно това дали заявлението за разрешение е достатъчно или не“ и че „основанията и доводите, представени пред Общия съд в производство за отмяната на решение, с което се отхвърля искане за вътрешно преразглеждане, биха могли да се приемат за допустими само ако тези основания и доводи вече са били представени от жалбоподателя в искането за вътрешно преразглеждане,“ и на това основание обявил, че в някои части жалбата за отмяна на жалбоподателя е недопустима.

Второ основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато изискал твърде висока степен на доказване от неправителствените организации (НПО), когато предприемат действия на основание членове 10 и 12 от Орхуския регламент ([1]).

Трето основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че намаляването на количеството непреработено ВПСБ ([2]), произведено или използвано с помощта на рециклиран вариант на ВПСБ, може да се окачестви като функция, съответстваща на Регламент № 1907/2006 ([3]), и като основа за анализ на алтернативите.

Четвърто основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че преценката на съответствието, предвидена в член 60, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 19047/2006, е чисто формална и не изисква да се провери дали предоставената от заявителя информация действително отговаря на изискванията по член 62 и приложение I.

Пето основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато тълкувал член 60, параграф 4 в смисъл, че допуска произнасяне относно равновесието между рисковете и ползите, без да е налице информация, установяваща, че рискът отговаря на изискванията по приложение I.

Шесто основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че „в светлината на член 60, параграф 2 и на член 62, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006 следва да се приеме, че само данните, свързани с характерните свойства на веществото, включени в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, са релевантни за оценката на рисковете, посочени в член 60, параграф 4, първо изречение от Регламент № 1907/2006“.

Седмо основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато тълкувал принципа на предпазните мерки.

([1]) Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

([2]) Вещество, пораждащо сериозно безпокойство.

([3]) Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Жалба, подадена на 18 юни 2019 г. от Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 9 април 2019 г. по дело T-371/17, Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия

(Дело C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (представители: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advogado, M. Davilla, dikigoros)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да отмени Решение C(2017) 2258 окончателен на Европейската комисия от 31 март 2017 г. във връзка с производство съгласно член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент № 1/2003 на Съвета по преписка AT.39711 — Qualcomm (агресивни търговски практики); (наричано по-нататък „решението“),

— при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане с оглед на постановеното от Съда решение, и

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя пред Съда и Общия съд.

Основания и основни доводи

Първо основание: Общият съд не разгледал изтъкнатите от жалбоподателя доводи.

Второ основание: констатацията, че решението е надлежно мотивирано, се основава на явни фактически грешки, на грешки при прилагане на правото и на непълнота на мотивите.

Трето основание: констатацията, че поисканата с решението информация е необходима, се основава на явни грешки при прилагане на правото и явни фактически грешки, изопачаване на доказателствата, непълнота на мотивите и на факта, че не са разгледани всички релевантни доказателства.

Четвърто основание: констатацията, че поисканата с решението информация е пропорционална, се основава на явни фактически грешки, изопачаване на доказателствата и на непълнота на мотивите.

Пето основание: Общият съд приложил неправилно нормите, уреждащи тежестта на доказване, що се отнася до предполагаеми нарушения на член 102 ДФЕС.

Шесто основание: някои констатации на Общия съд нарушават правото да не се предоставя самоуличаваща информация.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 11 юни 2019 г. — Frank/Комисия

(Дело T-478/16) ([1])

(Научни изследвания и технологично развитие — Рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014 — 2020 г.) — Покани за представяне на предложения и свързани с тях дейности по работната програма на ЕНС за 2016 г. — Решение на ERCEA за отхвърляне на заявление за отпускане на безвъзмездни средства като неотговарящо на условията за финансиране — Жалба по административен ред до Комисията — Мълчаливо решение за отхвърляне — Частична недопустимост — Изрично решение за отхвърляне — Право на ефективна съдебна защита)

(2019/C 263/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Regine Frank (Бон, Германия) (представител: S. Conrad, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyal, L. Mantl и B. Conte)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на решението на Комисията от 17 юни 2016 г., и от друга страна, на решението на Комисията от 16 септември 2016 г., с които съответно мълчаливо и изрично се отхвърля жалбата по административен ред на жалбоподателката на основание член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета от 19 декември 2002 година относно установяването на статута на изпълнителните агенции, отговарящи за някои задачи по управлението на програмите на Общността (ОВ L 11, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 256)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 475, 19.12.2016 г.

Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — RV/Комисия

(Дело T-167/17) ([1])

(Публична служба — Длъжностни лица — Член 42в от Правилника — Отпуск в интерес на службата — Автоматично пенсиониране — Неподлежащ на обжалване акт — Частична недопустимост — Приложно поле на закона — Служебна проверка — Граматическо, систематично и телеологическо тълкуване)

(2019/C 263/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: RV (представители: първоначално J.-N. Louis и N. de Montigny, впоследствие J.-N. Louis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Berscheid и D. Martin)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: първоначално J. Steele и D. Nessaf, впоследствие J. Steele и M. Rantala, и накрая J. Steele и C. González Argüelles) и Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и R. Meyer)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на Решение на Комисията от 21 декември 2016 г. жалбоподателят да излезе в отпуск в интерес на службата в съответствие с член 42в от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и едновременно с това да бъде пенсиониран автоматично съобразно с пета алинея на този член.

Диспозитив

1) *Отменя Решение на Европейската комисия от 21 декември 2016 г. за излизането в отпуск на RV в интерес на службата и за едновременното му автоматично пенсиониране.*

2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*

3) *Комисията понася направените от нея съдебни разноски и тези на RV, включително разноските по обезпечителното производство.*

4) *Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 144, 8.5.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — CC/Парламент

(Дело T-248/17) ([1])

(Отговорност — Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание EUR/A/151/98 — Грешки, допуснати от Парламента при управлението на списъка с резерви за назначения — Имуществена вреда)

(2019/C 263/44)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: CC (представители: G. Maximini и C. Hölzer, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: M. Ecker и E. Despotopoulou)

Предмет

Иск по член 270 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вредата, която ищцата твърди, че е претърпяла поради различни грешки, допуснати от Парламента при управлението на списъка с резерви за назначения от конкурса на общо основание EUR/A/151/98

Диспозитив

1) *Осъжда Европейския парламент да заплати на CC сумата от 6 000 EUR.*

2) *Отхвърля иска в останалата му част.*

3) *Осъжда Парламента да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 133, 5.5.2012 г. (дело, заведено първоначално пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-9/12, и прехвърлено към Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Решение на Общия съд от 11 юни 2019 г. — TO/ЕАОС

(Дело T-462/17) ([1])

(Публична служба — Договорно наети служители — Срочен трудов договор — Уволнение по време на отпуск по болест — Член 16 от УРДС — Член 48, буква б) от УРДС — Член 26 от Правилника — Обработване на лични данни — Член 84 от УРДС — Психически тормоз)

(2019/C 263/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: TO (представител: N. Lhoëst, адвокат)

Ответник: Европейска агенция за околна среда (представители: O. Cornu, подпомаган от B. Wägenbaur, адвокат)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: първоначално D. Nessaf и J. Van Pottelberge, впоследствие J. Van Pottelberge и J. Steele) и Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и R. Meyer)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, целящо, от една страна, отмяната, първо, на решението от 22 септември 2016 г., с което изпълнителният директор на ЕАОС е развалил договора на жалбоподателката като договорно нает служител, и второ, на решението от 20 април 2017 г., с което посоченият директор е отхвърлил жалбата по административен ред на жалбоподателката срещу решението от 22 септември 2016 г., и от друга страна, поправянето на вредите, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла.

Диспозитив

1) *Отменя решението от 22 септември 2016 г., с което изпълнителният директор на Европейската агенция за околна среда (ЕАОС) е развалил договора на ТО като договорно нает служител.*

2) *Осъжда ЕАОС да заплати на ТО сума, съответстваща на еднопесечно предизвестие и обезщетение в размер на една трета от нейната основна заплата за всеки пълен месец от изпитателния срок, като се приспадне полученото от нея обезщетение за уволнение.*

3) *Осъжда ЕАОС да заплати на ТО сумата от 6 000 EUR.*

4) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*

5) *ЕАОС понася направените от нея съдебни разноски, както и разноските на ТО.*

6) *Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 347, 16.10.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC („IOS FINANCE“)

(Дело T-583/17) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „IOS FINANCE“ — По-ранна национална фигуративна марка „EOS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 263/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Хамбург, Германия) (представител: B. Sorg, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Söder)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: IOS Finance EFC, SA (Барселона, Испания) (представител: J.L. Rivas Zurdo, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 6 юни 2017 г. (преписка R 2262/2016-2), постановено в производство по възражение със страни EOS Deutscher Inkasso-Dienst и IOS Finance EFC

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 338, 9.10.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Porte-affichette pour véhicules)

(Дело T-74/18) ([1])

(Промишлен дизайн — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ джоб за информационна табела за превозни средства — Предходен промишлен дизайн — Доказване на оповестяването — Член 7 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Основание за недействителност — Липса на оригиналност — Информиран потребител — Степен на свобода на автора — Липса на различно общо впечатление — Член 6 и член25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002)

(2019/C 263/47)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Visi/one GmbH (Ремшайд, Германия) (представители: H. Bourree и M. Bartz, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Hanne и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: EasyFix GmbH (Виена, Австрия)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2017 г. (преписка R 1424/2016-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни EasyFix и Visi/one.

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Visi/one GmbH и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 112, 26.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Дело T-75/18) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „MANUFACTURE PRIM 1949“ — Реално използване на марката — Задължение за мотивиране)

(2019/C 263/48)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: MPM-Quality v.o.s. (Фридек-Мистек, Чешка република) (представител: M. Kyjovský, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Elton Hodinářská a.s. (Нове Место на Метуйе, Чешка република) (представител: T. Matoušek, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 декември 2017 г. (преписка R 556/2017-4), постановено в производство по отмяна със страни MPM-QUALITY и ELTON hodinářská.

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда MPM-QUALITY v.o.s. да заплати направените от него съдебни разноски, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).*

3) *Осъжда ELTON hodinářská, a.s. да заплати направените от него съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 122, 26.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 юни 2019 г. — De Esteban Alonso/Комисия

(Дело T-138/18) ([1])

(Публична служба — Бивши длъжностни лица — Разследване на OLAF — Случай „Евростат“ — Препращане на национални съдебни органи на информация относно деяния, даващи основания за наказателно преследване — Липса на предварително уведомяване на евентуално засегнатите длъжностни лица — Вреди, за които се твърди, че са претърпени поради поведението на OLAF и на Комисията в хода на производството — Неимуществена, физическа и имуществена вреда — Причинно-следствена връзка)

(2019/C 263/49)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Франция) (представител: C. Huglo, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Striani и J. Baquero Cruz)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за поправяне на неимуществените, физическите и имуществените вреди, които ищецът твърди, че е претърпял

Диспозитив

1) *Осъжда Европейската комисия да заплати на г-н Fernando De Esteban Alonso сумата от 62 000 EUR като обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди.*

2) *Отхвърля иска в останалата му част.*

3) *Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и разноските на г-н De Esteban Alonso.*

([1]) ОВ C 190, 4.6.2018 г.

Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)

(Дело T-291/18) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Compliant Constructs“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 263/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Донауешинген, Германия) (представител: A. Jacob, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek и M. Fischer)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 март 2018 г. (преписка R 1626/2017-4) относно заявка за регистрация на словния знак „Compliant Constructs“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Biedermann Technologies GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 231, 2.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 12 юни 2019 г. — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (VOGUE)

(Дело T-346/18) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „VOGUE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „VOGA“ — Спиране на административното производство — Правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) №2868/95 (понастоящем член 71, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625) — Правило 50, параграф 1 от Регламент № 2868/95)

(2019/C 263/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представители: T. Alkin, barrister и N. Hine, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Enovation Brands, Inc. (Авентура, Флорида, Съединени щати) (представител: R. Almaraz Palmero, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 27 март 2018 г. (преписка R 259/2017-4), постановено в производство по възражение между Enovation Brands и Advance Magazine Publishers

Диспозитив

1) *Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 27 март 2018 г. (преписка R 259/2017-4).*

2) *EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Advance Magazine Publishers, Inc.*

3) *Enovation Brands, Inc. понася направените от него съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 268, 30.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Дело T-357/18) ([1])

(Марка на европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз HOSPITAL DA LUZ — По-ранна национална фигуративна марка clínica LALUZ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 263/52)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Luz Saúde SA (Лисабон, Португалия) (представители: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva и G. Moreira Rato, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo, I. Ribeiro da Cunha и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Clínica La Luz, SL ((Мадрид, Испания) (представител: I. Temiño Ceniceros, адвокат)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 април 2018 (дело R 2084/2017-4) във връзка с производство между Clínica La Luz и Luz Saúde.

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Luz Saúde, SA да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 268, 30.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — Innocenti/EUIPO — Gemelli (Innocenti)

(Дело T-392/18) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Innocenti“ — По-ранна национална фигуративна марка „i INNOCENTI“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 263/53)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Innocenti SA (Лугано, Швейцария) (представител: N. Ferretti, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Filippo Gemelli (Торино, Италия) (представители: първоначално C. Renna, впоследствие F. Canu, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 19 април 2018 г. (преписка R 2336/2010-5), постановено в производство по възражение със страни г-н Gemelli и Innocenti.

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Innocenti SA да заплати направените от него съдебни разноски и съдебните разноски, направени в настоящото производство от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и от г-н Filippo Gemelli.*

([1]) ОВ C 285, 13.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 юни 2019 г. — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)

(Дело T-398/18) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „DERMÆPIL sugar epil system“ — По-ранна национална фигуративна марка „dermépil“ — Относително основание за отказ — Реално използване на марката — Член 57, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) №о 207/2009 [понастоящем член 64, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Вероятност от объркване — Член 53, параграф 1, буква а) от Регламент №о 207/2009 [понастоящем член 60, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001] във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от посочения регламент [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001] — Сравнение на стоките)

(2019/C 263/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Нидерландия) (представител: K. Kielar, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: H. O'Neill и K. Kompari)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Франция) (представител: C. Bercial Arias, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 април 2018 г. (съединени преписки R 979/2017-4 и R 1070/2017-4), постановено в производство за обявяване на недействителност между Thalgo TCH и г-н Pielczyk.

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда M. Radoslaw Pielczyk да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 285, 13.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 6 юни 2019 г. — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Изображение на осмоъгълник)

(Дело T-449/18) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща осмоъгълник — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 263/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ortlieb Sportartikel GmbH (Хайлсброн, Германия) (представители: A. Wulff и K. Schmidt-Hern, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Fischer)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 27 април 2018 г. (преписка R 1634/2017-1), постановено по заявка за регистрация като марка на Съюза на фигуративен знак, представляващ изображение на осмоъгълник

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Ortlieb Sportartikel GmbH да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 311, 3.9.2018 г.

Жалба, подадена на 24 юни 2019 г. — VK/Съвет

(Дело T-151/18)

(2019/C 263/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VK (представител: K. Lara, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение (ОВППС) 2018/141 на Съвета от 29 януари 2018 година за изменение на Решение 2011/72/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис (ОВ L 25, 2018 г., стр. 38), и Решение (ОВППС) 2019/135 на Съвета от 28 януари 2019 година за изменение на Решение 2011/72/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис (ОВ L 25, 2019 г., стр. 23), в частта, в която тези решения се отнасят до жалбоподателя,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на членове 31, 46 и 55 от Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу корупцията. Жалбоподателят поддържа в това отношение, че съгласно тези разпоредби временната мярка замразяване и конфискация трябва да се основава било на решение на молещата държава — страна по конвенцията, било на направено от тази държава изложение на релевантните факти с описание на действията, които същата очаква да бъдат предприети. Според него обаче ограничителните мерки са били наложени и действието им е било продължено без изложение, дори кратко, на твърдените деяния. Освен това Тунис не иска продължаване на действието на оспорваните ограничителни мерки.

2. Второ основание: допусната от Съвета явна грешка в преценката, доколкото той е сметнал, че не е длъжен да вземе предвид представените от жалбоподателя доказателства и изложените от същия доводи, нито да извърши допълнителни проверки при тунизийските власти, въпреки че тези доказателства и доводи са могли да повдигнат основателни въпроси, що се отнася до надеждността на дадената информация.

3. Трето основание: допусната от Съвета злоупотреба с власт, доколкото той бил съучастник на тунизийските власти, чиято единствена цел е да оправдаят несправедливото и незаконно ограбване на имуществото на жалбоподателя, без същият да може да се защити и да обжалва.

Жалба, подадена на 23 май 2019 г. — AMVAC Netherlands/Комисия

(Дело T-317/19)

(2019/C 263/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AMVAC Netherlands BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: C. Mereu, M. Grunchard и S. Englebert, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/344 на Комисията от 28 февруари 2019 г. ([1]),

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания за жалбата.

1. Първо основание: обжалваният регламент бил приет вследствие на явна грешка в преценката.

2. Второ основание: нарушение на правото на защита на жалбоподателя при приемането на обжалвания регламент.

3. Трето основание: обжалваният регламент бил приет в нарушение на принципа на правна сигурност.

4. Четвърто основание: обжалваният регламент бил приет в нарушение на принципа на пропорционалност.

5. Пето основание: обжалваният регламент бил приет в нарушение на принципа на предпазните мерки.

([1]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/344 на Комисията от 28 февруари 2019 година за неподновяване на одобрението на активното вещество етопрофос в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 62, 2019 г., стр. 7).

Жалба, подадена на 6 юни 2019 г. — UE/Комисия

(Дело T-338/19)

(2019/C 263/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: UE (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на Комисията от 1 август 2018 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя заболяването му да бъде признато за професионално,

— да отмени при необходимост решението на Комисията от 5 март 2019 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя от 5 ноември 2018 г.,

— да разпореди възстановяване на съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: явна грешка в преценката дали срокът, в който е подадено искането за признаване на заболяването за професионално, е разумен.

2. Второ основание: злоупотреба с власт.

3. Трето основание: нарушение на правото на защита и на задължението за мотивиране.

Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Santini/Парламент

(Дело T-345/19)

(2019/C 263/59)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Giacomo Santini (Тренто, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюрото на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвета на председателството на Сената на републиката), както и

— да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,

— въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази въпросната пожизнена надбавка до получения размер, чийто падеж изтича въз основа на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната ревалоризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и

— да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено и да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер на пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, основание за обезщетяване на жалбоподателя,

— при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушаване на компетентността на бюрото на председателството на Европейския парламент

Жалбоподателят твърди, че преизчисляването на европейската пожизнена престация е незаконосъобразно, тъй като е направено едностранно и ретроактивно и постоянно въз основа на заявено (несъществуващо) автоматично прилагане на решение № 14/2018 на Камарата на депутатите, без преди това да има решение на бюрото на председателството на Европейския парламент, което има пълна изключителна компетентност по въпроса (вж. член 25 от Правилника за дейността на Европейския парламент).

2. Второ основание нарушение на правната уредба за дейността на Европейския парламент

Жалбоподателят твърди, че преизчисляването на европейската пожизнена престация е незаконосъобразно, тъй като противоречи на член 1 от приложение III към Правилника за изплащане на разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент в сила до 2009 г. Когато евродепутатът приключи мандата си неговото социално осигурително положение се поема окончателно при предвидените към този момент условия за депутатите в италианския парламент. Евентуални изменения на тези условия, въведени след години не могат да се отразят ретроактивно на вече уредено и ликвидирано от Европейския парламент положение при действащите в момента на възникване на правото условия, като Камарата на депутатите след този момент няма никакви права в това отношение.

3. Трето основание нарушение на член 28 от Устава на членовете на Европейския парламент

Жалбоподателят твърди, че преизчисляването на европейската пожизнена престация е незаконосъобразно, тъй като противоречи на член 28 от Устава на членовете на Европейския парламент и на членове 75 и 76 от правилата за прилагането му, които предвиждат, че придобитите преди влизането на новия Устав права са окончателно придобити и ще се спазват при предвидените тогава условия. Жалбоподателят смята, че не е възможно изключение от тези защитни клаузи, особено въз основа на обикновено решение на бюрото на председателството на Камарата на депутатите с ретроактивно и постоянно действие, без да бъдат нарушени тези клаузи, както и оправданите правни очаквания на тези лица да не бъде изменено *in peius* отпускането на пожизнена надбавка и нейния размер, особено със задна дата и в резултат на прилагане на друга система на изчисляване, въведена произволно и с обратно действие.

4. Четвърто основание: репресивен характер на мярката за намаляване и нарушение на принципите на законосъобразност, на недопускане на обратно действие и на недопускане на дискриминация

Жалбоподателят твърди, че преизчисляването на европейската пожизнена престация е незаконосъобразно, тъй като има репресивен и дискриминационен характер по отношение само на една категория лица (бивши италиански членове на Парламента) и представлява изцяло символична мярка с политическа насоченост, която не е свързана с целта за реализиране на икономии, тъй като направеното сега със задна дата преизчисляване на пожизнената престация въз основа на други правила и с постоянно действие води до необоснована разлика в третирането в сравнение с бившите членове на Парламента от другите държави членки, както и с евродепутатите, избрани сле 2009 г. и с всички други граждани, на които не се налагат такива мерки за намаляване.

5. Пето основание нарушение на член 1 от Допълнителен протокол 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека

Според жалбоподателя пожизнената надбавка е икономическа престация, която е постъпила и е неразделна част от личното имущество на депутатите, които я получават или които отговарят на условията, за да я получават в бъдеще. Внезапното ѝ намаляване, особено ако то е следствие на преизчисляване на престацията направено ретроактивно с различни критирии за изплащане, определени едностранно и произволно от Камарата на депутатите е равнозначно на данъчно облагане на личното имущество на депутатите, което като такова не може да бъде предвидено в закона и поради това трябва да бъде обосновано от конкретен обществен интерес, какъвто в случая не е посочен и не съществува, като се има предвид, че това ново определяне на пожизнената престация няма да доведе до никакво конкретно спестяване.

6. Шесто основание нарушение на принципите на оправданите правни очаквания на правната сигурност и на защитата на придобитите права.

Жалбоподателят твърди, че е налице незаконосъобразност поради явно нарушаване на принципите на сигурност на правните норми и отношения, на оправданите прави очаквания и на защитата на придобитите права. Според него преизчисляването на пожизнената престация има обратно действие като налага ретроактивно нова методология за определяне на престацията, изчисляване, което води до съществено намаляване на размера (в случая с 50 % по-малко), окончателно и постоянно, след като бенефициерът е придобил това право много преди приемането на посоченото решение. По този начин е грубо нарушено оправданото и естествено доверие на адресатите в ефективността и устойчивостта във времето на пожизнената престация, при липсата на каквото и да е основание,годно да оправдае такова радикално и постоянно отражение върху положения, които вече са настъпили и осъществени отдавна.

7. Седмо основание нарушение на принципите на разумност, на равно третиране, на недопускане на дискриминация и на солидарност.

Жалбоподателят твърди, че мярката е незаконосъобразна, тъй като е приета без да бъдат изложени мотивите за нея и целите ѝ и излиза извън пределите на изключителността и на съответствието, като води до явно противоречие на принципа на равенство и на разума.

8. Осмо основание са други нарушения на принципите на разумност, на пропорционалност, на равно третиране, на недопускане на дискриминация и на солидарност.

Жалбоподателят твърди, че мярката е незаконосъобразна, тъй като противоречи на принципите на разумност, на пропорционалност, на солидарност, на равно третиране, тъй като: 1) въвежда ретроактивно система с вноски на лица на които престацията е била отпусната много преди решение № 14/2018 на Камарата на депутатите, ако не и дори преди влизането в сила на системата с вноски с така наречената Реформа Dini (1996); 2) променя правния статус на удържаните от бившия депутат суми, без да се споменава нищо за преките данъци удържани от камарата като заместващ данък 3) въвежда ретроактивно прилагане на система с вноски, която обаче няма изобщо характер на система с вноски нито с оглед на правилата нито на целите 4) прилага нерационално и неправилно коефициентите за преобразуване на критериите за прогнозно изчисляване, като ги свързва с вече познатото минало, а не с бъдещето; 5) е очевидна проява на волята за изравняване на третирането на пожизнените престации с това на социалното осигуряване на държавните служители въпреки че става въпрос за заплащания от различно естество.

Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Ceravolo/Парламент

(Дело T-346/19)

(2019/C 263/60)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Domenico Ceravolo (Новента Падована, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да установи незаконосъобразност — поради нарушаване на принципа на оправданите правни очаквания, на принципа на защита на придобитите права, на разумност, на пропорционалност, на законосъобразност, на членове 6 и 14 от ЕКПЧ и на член 1 от Допълнителен протокол 1 към ЕКПЧ, както и членове 27 и 28 от Устава на членовете на Европейския парламент, членове 75 и 76 от правилата за прилагането му, да отмени известието на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, с което е прието решение № 14/2018 от 12 юли.2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на Камарата на депутатите) и/или Решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на Републиката) и да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка отпусната от Европейския парламент,

— въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази отпуснатата от Парламента пожизнена надбавка до получения размер, чийто падеж изтича въз основа на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната ревалоризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и

— при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са идентични на изложените по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Falqui/Парламент

(Дело T-347/19)

(2019/C 263/61)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Enrico Falqui (Флоренция, Италия) (представители: F. Sorrentino и A. Sandulli, avvocati)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

да бъде отменено обжалваното известие и да бъде осъден Европейският парламент да му заплати всички неоснователно удържани по време на делото суми.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу Известие D (2019) 14406 от 11 април 2019 г. на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент относно новото определяне на пенсията на жалбоподателя в качеството му на бивш член на Европейския парламент

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на решението на Бюрото на председателството на Европейския парламент от 19 май и 9 юли 2008 г. относно Мерки за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент]

— Във връзка с това се изтъква, че след като по силата на член 75, параграф 2 от Решение от 19 май и 9 юли 2008 г. относно Мерки за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент, придобитите до влизането в сила на Устава пенсионни права за пенсия за прослужено време „се запазват“, предишното препращане към националната правна уредба, предвидено в тъй нареченото изплащане на разноски и надбавки на членовете, трябва да се разбира като кръстосано препращане (към действащата в този момент правна уредба), доколкото пенсионните права, придобити от бившите членове на Европейския парламент преди влизането в сила на Устава, не могат да бъдат променени по силата на последващи разпоредби.

2. Второ основание: пропуск от страна на Европейския парламент, да не приложи невалидна национална правна уредба

— Във връзка с това се твърди, че въведената с решение на Ufficio di presidenza della Camera dei deputati italiana (Бюро на председателството на камарата на депутатите, Италия) № 14/2018 правна уредба е невалидна по отношение и на италианското законодателство.

— Камарата всъщност е решила да преизчисли пожизнената надбавка на бившите депутати, като приложи така наречената система с вноски, дори за частта от надбавката, правото за която е придобито преди 2012 г., която за всички публични и частни служители се изплаща по пропорционална система, дори и за периодите преди 1996 г., която за всички публични и частни служители се изплаща по система „retributivo secco“. За да приложи ретроактивно системата с вноски дори във връзка с периоди, през които тя не съществува в Италия, тя възприема изкривена, нерационална и лишена от актюерска основа система за изчисляване.

— Въпросната реформа била и нелегитимна доколкото поне основните аспекти на пожизнените плащания на депутатите трябва да бъдат уредени със закон, а не с вътрешен правилник (член 69 от Конституцията).

— Тя засяга освен това оправданите правни очаквания на бившите депутати за стабилност на пенсионните им права, като противоречи на принципа на оправданите правни очаквания, който е основен принцип и на италианското право.

3. Трето основание: нелегитимно прилагане от страна на Европейския парламент на национална правна уредба, противоречаща на основните принципи на правния ред на Съюза и in primis, на принципа на оправданите правни очаквания. Нарушаване на принципа на предимството на правото на Съюза.

— В това отношение се изтъква, че с реформата на пожизнените плащания на бившите италиански депутати се определя отново техният размер ex post по съвсем непредвидим начин, отведнъж, без подходящи защитни клаузи и поради това с нея се нарушава много сериозно принципът на оправданите правни очаквания, който е сред основните принципи на Европейския правен ред.

— По тази причина не е могло посочената реформа да бъде приета Европейския парламент: според общите принципи, от които се ръководят отношенията между правните системи, реципирането на норми от един правен ред в друг въз основа на препращане има една точна граница, която не може да се преминава, препращането не може да произведе действие, когато нормата от правния ред, която се реципира противоречи на основните принципи на другия правен ред. Освен това поради предимството на Европейското право, което е основен принцип на Съюза, ако национална норма противоречи на европейска разпоредба тя трябва да не се приложи, за да се гарантира еднаквата защита на гражданите от Европейското право на цялата територия на ЕС.

Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Poggiolini/Парламент

(Дело T-348/19)

(2019/C 263/62)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Danilo Poggiolini (Рим, Италия) (представители: F. Sorrentino и A. Sandulli, avvocati)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени обжалваното съобщение и да осъди Европейския парламент да му изплати всички неоснователно удържани суми по време на производството.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу решение № D (2019) 14435 от 11 април 2019 г. на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент относно ново определяне на пенсията, от която се ползва жалбоподателят в качеството си на бивш член на Европейския парламент.

Основанията и основните доводи са идентични на тези по дело T-347/19, Falqui/Европейски парламент.

Жалба, подадена на 6 юни 2019 г. — Chypre/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Дело T-351/19)

(2019/C 263/63)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представители: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister и V. Marsland, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Гърция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927“ — Заявка за регистрация № 12 172 276

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 9 април 2019 г. по преписка R 2297/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати направените от нея съдебни разноски и разноските на жалбоподателя в производството по отмяна.

Изложени основания

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

— Нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. — Италия/Комисия

(Дело T-357/19)

(2019/C 263/64)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (P. Gentili, avvocato dello Stato, и G. Palmieri)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени Решение за изпълнение C(2019) 2652 окончателен на Комисията от 3 април 2019 година, нотифицирано на 4 април 2019 г., с което се одобрява „Grande Progetto Nazionale Banda Ultra Larga — Aree Bianche“ (GP BUL), с размер на допустимите разходи 941 022 670 EUR, в частта, в която това решение изключва разходите на бенефициера за ДДС от помощта на ЕФРР, но същевременно обявява, че тези разходи попадат в обхвата на помощта; да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 69, параграф 3, буква в) от Регламент 1303/2013 ([1]), тъй като нито едно от трите основания за изключване на разходите за ДДС не съответства на хипотеза, при която е възможно събиране на ДДС в съответствие с националната правна уредба относно ДДС.

2. Второто основание е изведено от нарушение на правната уредба относно данъчнозадълженото по ДДС лице (членове 9 и 13 Директива 2006/112/ЕО ([2])) и относно органът, който събира ДДС (членове 206 и 250 от посочената директива); жалбоподателят се позовава също на нарушение на националните конституции и на основната структура на държавите членки (член 4, параграф 2 ДЕС); изтъква се и нарушение на член 69, параграф 3, буква в) от Регламент 1303/2013. В това отношение жалбоподателят твърди, че е незаконосъобразно да се счете, че платеният от MiSE (министерство на икономическото развитие), като бенефициер на безвъзмездната помощ от ЕФРР, ДДС по получени доставки подлежи на възстановяване, тъй като друго министерство (това на финансите) е събрало тези суми като данъчни приходи.

3. Третото основание е изведено от нарушение на членове 9, 11, 13 и 28 от Директива 2006/112/ЕО. Според жалбоподателя фактът, че Infratel е дружество *in house* на MiSE (министерство на икономическото развитие) не изключва, че доставките на стоки и предоставянето на услуги от дружеството на министерството се фактурират, като се начислява ДДС.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 61, параграф 8 и член 69, параграф 3, буква в) от Регламент 1303/2013. Жалбоподателят изтъква, че разглежданият проект е съфинансиран от ЕФРР като държавна помощ. Следователно не може да се счита за генериращ приходи проект.

([1]) Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 320).

([2]) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. — Daimler/Комисия

(Дело T-359/19)

(2019/C 263/65)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Daimler AG (Щутгарт, Германия) (представители: N. Wimmer, C. Arhold и G. Ollinger, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени спорното решение на ответника, прието съгласно Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и по-специално съгласно член 8, параграф 5, втора алинея от 3 април 2019 г. — C(2019) 2359 — (наричано по-нататък „спорното решение“), доколкото в член 1, параграф 1 от решението във връзка с приложение I, таблици 1 и 2, в колонка D са поместени средните специфични емисии CO_2, а в колонка I — намаленията на емисии от CO_2 от внедрени екологични иновации; и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 12, параграф 1, втора алинея от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011 ([2]) във връзка с член 1, параграф 3 от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/158 ([3])

   В рамките на първото основание се твърди, че ответникът е нарушил член 12, параграф 1, втора алинея от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011 във връзка с член 1, параграф 3 от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/158, тъй като при ад хок проверката на намаленията на емисии от CO_2 се отклонил от одобрената методология за изпитване, прилагайки неподходящ фактор на Willans.

2. Второ основание: нарушение на член 12, параграф 1, втора алинея от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011 във връзка с член 1, параграф 3 от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/158 и член 6, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011

   В рамките на второто основание се твърди, че ответникът е нарушил член 12, параграф 1, втора алинея от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011 във връзка с член 1, параграф 3 от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/158 и член 6, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011, тъй като в рамките на метода за изпитване, приложен от него при ад хок проверката, е пропуснал необходимото специфично привеждане към работна температура.

3. Трето основание: нарушение на член 12, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011

   В рамките на третото основание се твърди, че ответникът е нарушил член 12, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011, тъй като разпоредил екологичната иновация да не бъде отчитана за предходната 2017 година, въпреки че разпоредбата разрешавала изрично само решение за неотчитане за следващата година.

4. Четвърто основание: нарушение на правото на изслушване

   В рамките на четвъртото основание се твърди, че е нарушено правото на жалбоподателя на изслушване, в съответствие с изискванията на общия правен принцип на зачитане на правото на защита, както и с изискванията на член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз.

5. Пето основание: неизпълнение на задължението за мотивиране

В рамките на петото основание се твърди, че решението не е мотивирано така, че да отговаря на изискванията на член 296, параграф 2 ДФЕС и на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. В обжалваното решение ответникът просто абстрактно споменал за отклонения при метода за изпитване, но не се произнесъл по определящия въпрос, а именно, дали и доколко методът за изпитване изисква специфично привеждане към работна температура и дали ответникът е одобрил подобен метод за изпитване в Решение за изпълнение (ЕС) 2015/158.

([1]) Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO 2 от лекотоварните превозни средства (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1).

([2]) Регламент за изпълнение (ЕС) № 725/2011 на Комисията от 25 юли 2011 година за установяване на процедура за одобрение и сертифициране на иновативни технологии за намаляване на емисиите на CO 2 от пътнически автомобили съгласно Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 194, 26.7.2011 г., стр. 19).

([3]) Решение за изпълнение (ЕС) 2015/158 на Комисията от 30 януари 2015 година за одобряване на два високоефективни алтернатора на Robert Bosch GmbH като иновативна технология за намаляване на емисиите на CO 2 от леки пътнически автомобили съгласно Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 26, 31.1.2015 г., стр. 31).

Жалба, подадена на 14 юни 2019 г. — Jalkh/Парламент

(Дело T-360/19)

(2019/C 263/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-François Jalkh (Гретц-Арменвилие, Франция) (представител: F. Wagner, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени законодателна резолюция на Европейския парламент от 16 април 2019 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), по отношение на сътрудничеството с Европейската прокуратура и ефективността на разследванията на OLAF (COM(2018)0338 — C8-0214/2018-2018J0170(COD),

— да осъди Европейския парламент да заплати направените от него съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като обжалваната резолюция позволявала на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) да има достъп до лична информация в противоречие с правото на зачитане на личния живот и правото на защита на личните данни.

2. Второ основание: нарушение на членове 8 и 9 от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, тъй като обжалваната резолюция допускала OLAF да заобиколи парламентарния имунитет на членовете на Европейския парламент.

3. Трето основание: нарушение на член 5 от Процедурния правилник на Европейския парламент и на член 4 от Устава на членовете на Европейския парламент. Жалбоподателят твърди, че обжалваната резолюция допуска OLAF, от една страна, да заобиколи парламентарния имунитет на членовете на Европейския парламенти, и от друга страна, да има достъп до документи, които не са документи на Европейския парламент.

4. Четвърто основание: нарушение на член 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, тъй като обжалваната резолюция нарушавала правото на защита на членовете на Европейския парламент.

Жалба, подадена на 16 юни 2019 г. — CF/Парламент

(Дело T-361/19)

(2019/C 263/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: CF (представител: A. Daoût, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваните решения;

— да му присъди обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, настъпили в резултат от обжалваните решения, а именно сума с първоначален размер от 50 000 EUR;

— да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си за отмяна на двете решения на председателя на Европейския парламент от 16 април 2019 г., с които жалбоподателят е обвинен в психически тормоз на бившата си акредитирана парламентарна сътрудничка и му е наложено наказание „забележка“, жалбоподателят посочва четири основания.

1. Първото основание е за нарушение на правната дефиниция за тормоз, съдържаща се в член 12 а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, тъй като председателят на Парламента не взел предвид елементите от състава на понятието за психически тормоз, установени в закона и съдебната практика.

2. Второто основание е, че обжалваният акт не е мотивиран. Според жалбоподателя председателят на Парламента мотивирал първото си решение, като се основал на непълния доклад на консултативния комитет, а второто му решение не отговаряло на критериите, установени в член 166 от Правилника за дейността на Европейския парламент.

3. Третото основание е за нарушение на правото на добра администрация и на правото на защита. Според жалбоподателя администрацията не изпълнила задължението си за полагане на грижа, нарушила принципа на разумен срок, правилата за поверителност на разследването, правото на защита, презумпцията за невиновност и правото на достъп до дисциплинарната преписка.

4. Четвъртото основание е за нарушение на принципа на правна сигурност и на забраната за прилагане с обратна сила на принудителни норми, тъй като председателят на Парламента и консултативният комитет приложили правна уредба, която съдържа принудителни норми, към факти, настъпили преди нейното приемане.

Освен това жалбоподателят иска да му се присъди обезщетение за понесените от него неимуществени и имуществени вреди. Той твърди, че начинът, по който е проведено разследването, довел до опетняване на неговата репутация и до загуба на възможност да се кандидатира за европейските избори.

Жалба, подадена на 12 юни 2019 г. — Обединено кралство/Комисия

(Дело T-363/19)

(2019/C 263/68)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: S. Brandon, P. Baker QC и T. Johnston, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение на Европейската комисия C(2019) 2526 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896, приведена в действие от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи от дружества в Обединеното кралство (КЧД);

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: явна грешка в преценката: определена е неправилна референтна система.

— Жалбоподателят твърди, че Комисията допуснала грешка, когато приела, че правилата за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) предвиждат адекватна права рамка за проверка на сходството (съображение 107 от спорното решение).

— Обединеното кралство оперира с до-голяма степен териториална корпоративна данъчна (КД) система: като цяло се облагат само печалбите, реализирани в Обединеното кралство. Следователно релевантното положение е, че не се дължи данък за печалбите, реализирани от чуждестранни дъщерни дружества. Законодателството относно КЧД се отклонява от това положение и установява редица изключения, при които КЧД може да дължи данък. Ето защо правилната референтна система е правната уредба на КД като цяло. Според жалбоподателя Комисията допуснала грешка, когато избрала изкуствено стеснена правна уредба.

2. Второ основание: освобожданията, предвидени в глава 9 от Закона за облагане на международното облагане и други разпоредби от 2010 г., не са дерогации.

— Целта на правилата относно КЧД е да обложи тези дружества с данък само относно конструкции, при които има висок риск от злоупотреба/изкуствено отклонение от данъчно облагане. Обединеното кралство избрало законодателна техника, при която: (i) започва с широко и всеобхватно определение за КЧД, и (ii) изключва голяма част от печалбите, реализирани от КЧД, за да открои само тясна категория печалби, при които има висок риск от злоупотреба/изкуствено отклонение от данъчно облагане. Глава 5 във връзка с глава 9 от Данъчния (международни и други разпоредби) закон от 2010 г. посочват при кои конструкции има висок риск от злоупотреба/изкуствено отклонение от данъчно облагане.

— Твърди се още, че Комисията допуснала явна грешка, когато приела, че освобожданията по глава 9 са дерогации, тъй като се фокусирала върху използваната законодателна техника, а не върху основните цели на мярката.

— Според жалбоподателя Комисията приела още — неправилно — че не е налице релевантна разлика между допустимите заеми (Qualifying Loan Relationships) и тези, които не са такива. Обединеното кралство било в най-добрата позиция, за да определи при кои видове конструкции има висок риск от злоупотреба/изкуствено отклонение от данъчно облагане. Той твърди, че Комисията:

a. допуснала грешка при прилагане на правото, когато не дала на правителството на Обединеното кралство адекватна свобода на преценка по този въпрос; и

b. допуснала явна грешка в своята преценка на въпросните конструкции.

3. Трето основание: явна грешка в преценката на селективността.

— Комисията неправилно приела, че Обединеното кралство трябва да прилага само критерия за „съществените функции на персонала“ (СФП), а не глава 5 във връзка с глава 9. Също така неправилно била отхвърлена преценката, че подходът, основан само на СФП, е също толкова сложен за прилагане колкото подхода, основан на капиталови инвестиции от Обединеното кралство.

— Жалбоподателят твърди още, че Комисията допуснала грешка и когато отхвърлила становището на Обединеното кралство, че освобожданията по глава 9 са подходящ, пропорционален и административно осъществим отговор на решението на големия състав на Съда по дело *Cadbury Schweppes plc u Cadbury Schweppes Overseas* Ltd./*K Commissioners of Inland Revenue*, (C-196/04, EU:C:2006:544).

4. Четвърто основание: не е налице засягане на търговията в ЕС.

— Накрая жалбоподателят твърди, че Комисията допуснала грешка, когато приела, че освобожданията по глава 9 предоставят „полза“ на всяко дружество, така че засягат търговията в рамките на ЕС. Според жалбоподателя те по-скоро предвиждали механизъм, с който в ограничен брой случаи с данък върху КЧД се облагат местни за Обединеното кралство дружества. Към съответния период (2013 г.) не е имало задължение за данъчно облагане на печалбите на КЧД в Съюза и Комисията не съумяла да докаже, че освобожданията по глава 9 предоставят каквото и да било предимство в сравнение със задълженията, наложени в други държави членки, така че да засягат търговията в ЕС.

Жалба, подадена на 17 юни 2019 г. — Moretti/Парламент

(Дело T-364/19)

(2019/C 263/69)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Moretti (Нембро, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на републиката), както и

— да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,

— въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази в първоначалния размер въпросната пожизнена надбавка, чийто падеж е настъпил при действието на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната ревалоризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и

— да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено, и да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, доколкото има такива и се установи, че жалбоподателят има право на обезщетение за тях.

— при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са идентични на тези по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 17 юни 2019 г. — Capraro/Парламент

(Дело T-365/19)

(2019/C 263/70)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Patrizia Capraro (Рим, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на републиката), както и

— да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,

— въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази в първоначалния размер въпросната пожизнена надбавка, чийто падеж е настъпил при действието на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната реваloризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и

— да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено и да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, доколкото има такива и се установи, че жалбоподателят има право на обезщетение за тях.

— при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са идентични на тези по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 18 юни 2019 г. — Sboarina/Парламент

(Дело T-366/19)

(2019/C 263/71)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Gabriele Sboarina (Верона, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на републиката), както и

— да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,

— въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази в първоначалния размер въпросната пожизнена надбавка, чийто падеж е настъпил при действието на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната реваloризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и

— да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено и да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, доколкото има такива и се установи, че жалбоподателят има право на обезщетение за тях.

— при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са идентични на тези по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 19 юни 2019 г. — Испания/Комисия

(Дело T-370/19)

(2019/C 263/72)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: M. García-Valdecasas Dorrego)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 18 март 2019 година,

— да осъди институцията ответник да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение на Комисията от 18 март 2019 година относно участието на националния регулаторен орган на Косово в Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения ([1]).

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1971 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Агенция за подкрепа на ОЕРЕС (Службата на ОЕРЕС), за изменение на Регламент (ЕС) 2015/2120 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1211/2009 ([2]), доколкото този член допуска само Съветът на регулаторите, работните групи и Управителният съвет да бъдат отворени за участие на регулаторни органи на трети държави.

2. Второ основание: нарушение на член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1971, доколкото не съществува споразумение за целите на участието на регулаторния орган на Косово в ОЕРЕС.

3. Трето основание: нарушение на член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1971, доколкото Европейската комисия се е отклонила от установената процедура относно участието на регулаторни органи на трети държави в ОЕРЕС. Това също така е довело до приемането на правен акт без никакво правно основание, пораждащ правни задължения спрямо трети лица, без да са били предоставени специфични правомощия в това отношение.

([1]) ОВ C 115, 2019 г., стр. 26.
([2]) ОВ L 321, 2018 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 18 юни 2019 г. — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (FAKE DUCK)

(Дело T-371/19)

(2019/C 263/73)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Itinerant Show Room Srl (Сан Джорджо ин Боско, Италия) (представители: A. Visentin, M. Cartella и B. Cartella, avvocati)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Forest Srl (Милано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз FAKE DUCK — заявка за регистрация № 15 912 496

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 5 април 2019 г. по преписка R 1117/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да приеме, че жалбата е основателна и да я уважи по изложените в нея съображения и въз основа на това

— да отмени обжалваното решение,

— да задължи EUIPO да регистрира марката на Европейския съюз също и за класове 18 и 25,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

— Липса на оценка на конкретните условия на придобиване на стоките.

Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Cellai/Парламент

(Дело T-372/19)

(2019/C 263/74)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Marco Cellai (Флоренция, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на републиката), както и

— да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,

— въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази в първоначалния размер въпросната пожизнена надбавка, чийто падеж е настъпил при действието на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната реваloризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и

— да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено, и да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, доколкото има такива и се установи, че жалбоподателят има право на обезщетение за тях.

— при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са идентични на тези по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Gatti/Праламент

(Дело T-373/19)

(2019/C 263/75)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Natalino Gatti (Нонантола, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на републиката), както и

— да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,

— въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази в първоначалния размер въпросната пожизнена надбавка, чийто падеж е настъпил при действието на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната реваloризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и

— да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено, и да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, доколкото има такива и се установи, че жалбоподателят има право на обезщетение за тях.

— при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са идентични на тези по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Wuhrer/Парламент

(Дело T-374/19)

(2019/C 263/76)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Lina Wuhrer (Brescia, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Ищецът/Жалбоподателят моли Общия съд:

— Annullare il comunicato della Direzione Generale delle Finanze del Parlamento europeo, che ha recepito la delibera n. 14/2018 del 12.7.2018 dell'Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati e/o la delibera n. 6/2018 del Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica e, comunque,

— annullare la rideterminazione ed il ricalcolo dell'assegno di vitalizio erogato dal Parlamento europeo;

— per l'effetto, sia accertato e dichiarato il diritto di parte ricorrente al mantenimento dell'assegno vitalizio in questione nella misura maturata e maturanda sulla base della normativa previgente alla delibera n. 14/2018 dell'Ufficio di Presidenza della Camera e/o alla delibera n. 6/2018 del Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, con condanna dello stesso Parlamento europeo al versamento in suo favore di tutte le somme indebitamente trattenute da maggiorarsi con la rivalutazione monetaria e gli interessi legali dalla data della trattenuta al saldo, nonché

— con condanna del Parlamento europeo a dare attuazione all'emananda sentenza ed all'immediata integrale ricostituzione dell'originaria misura dell'assegno vitalizio, oltre che al risarcimento di tutti i danni, se e nella misura in cui risulteranno dovuti a parte ricorrente.

— In ogni caso: spese, compenso di avvocato, oltre ad IVA, CA e rimborso forfettario, interamente rifusi.

Основания и основни доводи

I motivi e principali argomenti sono simili a quelli invocati nella causa T-345/19, Santini/Parlamento.

Жалба, подадена на 24 юни 2019 г. — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(Дело T-376/19)

(2019/C 263/77)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представител: J.L. Rivas Zurdo, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Любляна, Словения)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY“ — заявка за регистрация № 15 879 323

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 април 2019 г. по преписка R 1684/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да уважи настоящата жалба за отмяна и съответно да установи, че е налице основанието за отмяна на обжалваното решение, с което се отхвърля жалбата му срещу решението на отдела по спорове (възражение B 2 840 414) за отказ да се регистрира марка на Европейския съюз № 15 879 323 само за стоките и услугите от класовете, за които се отнася възражението (7, 9, 11, 16, 35 и 42), с изключение на следните стоки от клас 7, за които също се допуска регистрацията: „съединителни елементи и трансмисионни предавки (с изключение на такива за сухопътни превозни средства), селскостопански инструменти, с изключение на ръчно задвижвани, инкубатори за яйца, автомати за продажба“, и

— да осъди противната страна/противните страни при оспорване на жалбата.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG